Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1719 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 5 noiembrie 1954

Trăiască marea Uniune a Republicilor Sovietice Socialiste — citadela prieteniei și gloriei popoarelor sovietice, bastionul de neclintit al păcii în întreaga lume!

Crește bunăstarea oamenilor sovietici

Imi slăvesc patria
așa cum este azi
dar de trei ori mai mult
— pe cea care va fi.

Au trecut 27 de ani de cînd Vladimir Maiacovski, cînta în asemenea versuri avîntate patria iubită la cea de a 10-a aniversare a Marelui Octombrie.

Anii care au trecut au fost ani în care marele popor sovietic a dobîndit sub conducerea partidului comuniștilor mărețe izbînzi în construirea unei orînduiri noi, în asigurarea ridicării continue a bunăstării maselor populare.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a pornit la lupta pentru construirea comunismului călăuzindu-se după tezele programatice ale lui V. I. Lenin. Lenin a văzut condiția principală și hotărîtoare pentru dezvoltarea treptată de la socialism la comunism în avîntul puternic al forțelor de producție, în dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, în sporirea productivității muncii, care să asigure creșterea impetuoasă și multilaterală a întregii producții sociale, pe baza unei tehnici superioare. Numai o asemenea dezvoltare multilaterală a forțelor de producție poate asigura crearea unui belșug de bunuri materiale și culturale care să permită trecerea la repartiția acestora după nevoi.

Urmînd cu perseverență aceste teze leniniste, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au creat o puternică industrie grea, temelia temeliilor economiei sovietice, industrie care este în stare să asigure creșterea continuă a industriei ușoare, creșterea forțelor de producție ale agriculturii, întărirea capacității de apărare a statului sovietic.

Crearea și dezvoltarea intensă a industriei grele în U.R.S.S. a fost însoțită de avîntul industriei ușoare și alimentare precum și al agriculturii. Pe această bază a avut loc creșterea neîncetată a bunăstării poporului.

Spre deosebire de țările capitaliste, în care dezvoltarea economică se desfășoară în interesul asigurării profitului maxim al monopoliștilor prin exploatarea, ruinarea și pauperizarea oamenilor muncii din țara respectivă, prin aservirea și jefuirea sistematică a popoarelor din alte țări, prin războaie și prin militarizarea economiei naționale, economia de pace a U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară se dezvoltă în interesul asigurării satisfacerii maxime a nevoilor mereu crescînde ale oamenilor muncii.

Hotărîrile plenarelor C. C. al P.C.U.S. din septembrie 1953, februarie-martie și august 1954 cuprind un vast program care prevede paralel cu dezvoltarea continuă, neforțată a industriei grele, dezvoltarea rapidă și multilaterală a acelor ramuri menite să satisfacă nevoile de larg consum ale populației.

In lupta pentru ridicarea bunăstării poporului, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic acordă o uriașă însemnătate dezvoltării agriculturii socialiste. Pe lîngă măsurile prevăzute în vederea sporirii producției la hectar a culturilor cerealiere, a fost elaborat un măreț program de valorificare în decurs de 2—3 ani a unei suprafețe de 28—30 milioane hectare de pămînturi virgine și înțelenite. Peste 150.000 de patrioți sovietici — tineri și vîrstnici, au răspuns chemării partidului și guvernului de a valorifica într-un scurt timp noile pămînturi.

Pentru continua dezvoltare a producției mărfurilor de larg consum bugetul de stat al U.R.S.S. pe 1954 a alocat o sumă cu 47.7 la sută mai mare decît în 1953. Nu numai atît. Prin grija Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic se acordă o deosebită atenție utilării tehnice a ramurilor industriei ușoare și alimentare.

Traducînd în viață acest uriaș program, oamenii sovietici tineri și vîrstnici au pus în funcțiune încă din anul trecut, concomitent cu lărgirea și reconstruirea fabricilor și uzinelor industriei ușoare și alimentare existente, aproape 300 noi întreprinderi industriale pentru producția mărfurilor de consum popular. Anul trecut oamenii sovietici au produs peste plan țesături de mătase, de lînă, de in, fire de bumbac și mercerie, lapte condensat, ulei, margarină, săpun, produse de cofetărie, ceai, vin, bere, tutun, țigări și alte mărfuri alimentare și industriale de larg consum. In anul acesta pentru construirea întreprinderilor industriei mărfurilor alimentare și celor de larg consum se alocă peste 14 miliarde ruble — aproape de două ori mai mult decît în anul 1953.

Mari combinate de țesături de lînă, mătase sau bumbac, se construiesc la Briansk, Ivanovo, Kalinin, Barnaul, Gori, Omsk sau Stalinabad. Ele vor da oamenilor sovietici milioane de metri de țesături.

Prin grija Partidului Comunist al Uniunii Sovietice s-au luat măsuri pentru ca paralel cu creșterea volumului producției să se îmbunătățească în mod sistematic și sortimentul acesteia prin ridicarea greutății specifice a produselor de calitate superioară. In scopul asigurării avîntului considerabil al consumului popular, Statul Sovietic acordă o deosebită atenție dezvoltării comerțului sovietic, principalul mijloc de repartiție a bunurilor de larg consum.

In lupta pentru continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate, un rol de seamă îl are reducerea sistematică a prețurilor cu amănuntul a mărfurilor de larg consum. In Uniunea Sovietică prețurile cu amănuntul au fost reduse în perioada postbelică de 7 ori. Actualmente prețurile mărfurilor de larg consum sînt de 2,2 ori mai mici decît în 1947. Ca urmare a măririi salariului în bani, a reducerii prețurilor la mărfurile de consum popular și a creșterii sumelor plătite și avantajelor acordate pe seama statului, veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor sovietici au crescut cu peste 14 la sută, iar ca urmare a unei serii de măsuri luate de Statul Sovietic în 1953, în anul trecut veniturile țărănimii colhoznice au crescut cu peste 13 miliarde ruble.

Cu totul alta e situația în țările capitaliste în care veniturile reale ale celor ce muncesc scad neîncetat. Astfel în Franța între anii 1947—1953, prețurile la pîine, carne și unt, au crescut de două ori, în Anglia prețurile la pîine s-au dublat, la carne au crescut de 1,5 ori, iar la grăsimi de 2,5 ori.

Politica Statului Sovietic crează însă popoarelor sovietice cu totul alte condiții de viață. Oamenii sovietici din Leningrad pînă la Vladivostok, din Camciatca pînă în Crimeea, se hrănesc și se îmbracă tot mai bine, își pot cumpăra tot mai multe cărți sau motociclete, aparate de radio sau automobile, viața lor devenind zi de zi tot mai frumoasă, tot mai plină de bucurii.

Călăuziți de învățătura că comunismul presupune nu numai o abundență de bunuri materiale ci și o înaltă dezvoltare a nivelului cultural al oamenilor sovietici, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic se preocupă în permanență pentru ca an de an să crească numărul școlilor, bibliotecilor, cluburilor și instituțiilor culturale. De asemenea în anii din urmă s-au luat măsuri pentru construirea rapidă de locuințe și centre muncitorești, pentru sporirea producției unui șir întreg de obiecte de uz cultural și casnic. Toate aceste fapte și cifre oglindesc tabloul unei creșteri necontenite a nivelului de trai al populației Uniunii Sovietice.

Organizînd această creștere Partidul Comunist și Guvernul Sovietic trasează sarcini noi și mărețe în acest domeniu.

In prezent, întregul popor sovietic condus de partidul comuniștilor își dăruiește toate forțele luptei pentru ca printr-o nouă și rapidă ridicare a producției agricole, prin extinderea considerabilă a producției de mărfuri a industriei ușoare și alimentare, prin dezvoltarea comerțului sovietic, să se satisfacă pe deplin în următorii doi-trei ani cerințele populației în ceea ce privește mărfurile de larg consum și produsele alimentare atît la orașe cît și la sate.

Poporul nostru muncitor, alături de oamenii simpli din lumea întreagă, vede în această uriașă dezvoltare a bunăstării poporului sovietic, în viața tot mai frumoasă a oamenilor sovietici, roadele Marelui Octombrie, o mărturie grăitoare a superiorității orînduirii socialiste.

In aceste zile, în care întreaga omenire sărbătorește cea de a 37-a aniversare a Revoluției Socialiste, tineretul nostru muncitor alături de întregul popor muncitor condus de partid, își dedică toate forțele luptei pentru făurirea unei vieți noi, luminoase și îmbelșugate în țara noastră avînd în permanență ajutorul frățesc al marelui popor sovietic.

10 ANI DE APARIȚIE A „SCÎNTEII TINERETULUI"

Decorarea ziarului „Scînteia tineretului" cu Ordinul Muncii cl. I-a

Joi după amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea decorării ziarului **„SCÎNTEIA TINERETULUI"**, organ central al Uniunii Tineretului Muncitor, cu **„ORDINUL MUNCII CLASA I-A"**, cu prilejul împlinirii a 10 ani de la apariție.

Cu același prilej au fost decorați pentru merite deosebite în muncă o serie de redactori și colaboratori ai ziarului.

Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a înmînat celor distinși ordinele, felicitîndu-i și urîndu-le noi succese în activitate.

(Agerpres)

Salutul adresat de C. C. al U. T. M.

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor trimite un fierbinte salut de luptă „Scînteii tineretului" cu prilejul împlinirii a 10 ani de la apariție.

„Scînteia tineretului" — continuatoare a glorioaselor tradiții revoluționare ale presei comuniste ilegale de tineret din țara noastră, a militat în cei 10 ani de existență pentru a duce cuvîntul partidului în masele tineretului, pentru educarea lui în spiritul ideilor comuniste, a contribuit la mobilizarea tineretului la lupta întregului popor muncitor pentru construirea socialismului în patria noastră.

Luptînd pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, „Scînteia tineretului" a obținut succese în îndeplinirea rolului său de propagandist, agitator și organizator colectiv în rîndurile a sute de mii de tineri, contribuind la antrenarea tineretului în construcția de stat, economică și culturală.

Pentru a răspunde marilor sarcini ce-i stau în față, „Scînteia tineretului" trebuie să-și îmbunătățească și mai departe activitatea, să mobilizeze mai activ tineretul în lupta pentru aplicarea în viață a politicii P.M.R. și a Guvernului R.P.R., să trateze într-un mod viu, mai aprofundat și multilateral problemele de fiecare zi ale tineretului. „Scînteia tineretului" trebuie să intensifice munca de educare a tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul devotamentului față de partid, luptînd pentru aplicarea consecventă a principiului de bază al activității Uniunii Tineretului Muncitor — conducerea de către partid.

„Scînteia tineretului" este datoare să îmbunătățească educarea tineretului muncitor în spiritul vigilenței revoluționare, al combativității față de orice manifestare a influențelor străine în domeniul ideologiei, moralei, atitudinii față de muncă și față de avutul obștesc. A contribui mai mult la educarea în spirit comunist a maselor de tineri, a acorda o mai mare atenție activității tineretului de la sate și educației politico-ideologice a elevilor și studenților, a răspîndi mai consecvent experiența înaintată a Comsomolului leninist și a organizațiilor utemiste fruntașe — sînt sarcini de mare răspundere ce stau în fața „Scînteii tineretului", pentru a-și ridica activitatea la nivelul cerințelor partidului.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la apariția „Scînteii tineretului" și a decorării sale cu Ordinul Muncii cl. I-a, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor felicită călduros colectivul redacțional și pe toți cei ce contribuie la editarea „Scînteii tineretului" urîndu-le noi succese pe drumul mobilizării maselor de tineri la construirea socialismului și apărarea păcii!

COMITETUL CENTRAL
AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Salutul adresat de ziarul „Komsomolskaia Pravda"

REDACȚIA ZIARULUI „SCÎNTEIA TINERETULUI"
București

Dragi prieteni!

Colectivul redacției „Komsomolskaia Pravda" vă felicită călduros pe voi și pe toți cititorii voștri — tinerii și tinerele din Romînia — cu prilejul celei de a 10-a aniversări a ziarului vostru.

Vă dorim din toată inima noi succese creatoare în nobila operă de educare a tinerei generații a țării voastre în spiritul dragostei și devotamentului față de patrie și de partid, al hotărîrii de a-și dărui toate forțele măreței cauze a construirii socialismului.

Vă dorim noi succese în educarea tinerei generații a Romîniei în spiritul prieteniei între popoare.

Să se lărgească și să se întărească prietenia de nezdruncinat între tineretul sovietic și tineretul romîn.

Redacția ziarului
„KOMSOMOLSKAIA PRAVDA"

4 noiembrie 1954

Corespondenții ne scriu

Locuitorii satului Todirești din raionul Pașcani sînt plini de mîndrie. Cînd vii în satul lor ei se grăbesc să-ți arate construcția căminului cultural și a casei de naștere. Dece-s atît de mîndri, nu-i greu de aflat...

Aceste construcții se realizează prin muncă voluntară. Un aport deosebit aduc și utemiștii. Ei s-au organizat în trei brigăzi care cuprind fiecare cîte 10—13 tineri. Dintre ei s-au evidențiat în muncă Andriescu Dumitru, Tudosa Toader, Pîslaru Adela, Abuzătoaie Ana și Iuvea Constantin.

De asemenea, la ridicarea acestor construcții contribuie și cadrele didactice de la școala de 7 ani din Todirești. Directorul școlii și învățătoarea utemistă Maria Bulboacă au mobilizat pionierii și școlarii la muncă voluntară. Pînă în prezent ei au prestat peste 300 ore muncă voluntară.

Curînd construcțiile vor fi gata. Oamenii sînt doar hotărîți să le termine cît mai grabnic.

Corespondent
IOAN PANAITE

★

Pe tovarășul Butaru Ilie, conducător auto de la Întreprinderea Regională de Transporturi Auto Craiova, îl cunosc toți ca pe un om harnic, vesel și gata să te ajute la nevoie. Il mai știu însă tovarășii și ca fruntaș în muncă. Astfel, aplicînd metoda sovietică a conducătorului auto Babkin Grigori, el a reușit să parcurgă cu mașina pe care o conduce peste 100.000 km. fără reparații capitale.

Procedînd la fel ca el, șoferii auto Tonea Ștefan și Burada Ion au parcurs cu mașinile pe care le conduc respectiv cîte 96.000 și 85.000 km. fiecare, fără reparații capitale. Pentru rezultatele obținute ei au fost premiați.

În luna octombrie exemplul lor a fost urmat de încă 28 șoferi. Printre aceștia se numără Cristea Oprea, Nicola Nicolache, Marin Călin și alții, care pînă acum au parcurs fără reparații cîte 70.000—80.000 km. fiecare.

Corespondent
IOAN M. RIZOIU

IN CINSTEA ZILEI DE 7 NOIEMBRIE

Pretutindeni, la orașe și sate oamenii muncii dau bătălia pentru îndeplinirea angajamentelor luate în întrecerea în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de-al II-lea Congres al P.M.R. Iată cîteva fapte.

Telegrama
nr.3402
Catre "Scinteia tineretului"
Bucuresti

Mecanizatorii de la S.M.T. Turnisor, regiunea Stalin, luptind pentru indeplinirea angajamentelor luate in cinstea zilei de 7 noembrie si a celui de al II-lea Congres al Partidului, raporteaza indeplinirea planului campaniei agricole de toamna in proportie de [illegible] la suta, pina in ziua de 4 noembrie, ora 8 dimineata.

Inainte pentru belsugul recoltei anului viitor!

Ing. Antoniu Huniade.

IN ZIUA SCHIMBULUI DE ONOARE

La uzinele „Progresul" — Brăila

GALAȚI. (De la corespondentul nostru).

În ziua schimbului de onoare organizat în cinstea zilei de 7 Noiembrie muncitorii tineri și vîrstnici de la uzinele „Progresul" Brăila au obținut importante succese.

La sfîrșitul celor 480 minute de lucru brigada de tineret condusă de utemista Tătărășceanu Teodora, din sectorul metalurgic și echipa de sudori condusă de Petrache Constantin își îndepliniseră sarcinile de plan în proporție de 139 la sută.

Strungarul Dimache Capbun și cazangiul Orășeanu Constantin și-au realizat planul de producție în proporție de 267 la sută.

La uzinele metalurgice Mao Țze-dun

In ziua schimbului de onoare organizat în cinstea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, muncitorii de la uzinele metalurgice „Mao Țze-dun" din Capitală au obținut succese deosebite în producție.

La încheierea muncii primului schimb, planul de producție al sectorului cazangerie a fost depășit cu 110 la sută, iar cel al secției de bunuri metalice de larg consum cu 100 la sută. Utemiștii din brigada condusă de Petre Voicu, de la secția de bunuri de larg consum, care execută buccele pentru osiile de căruță, au realizat în ziua schimbului de onoare o depășire a normei de 400 la sută, iar brigada de fierari condusă de Ghiță Tudor a depășit norma cu 337 la sută.

La depoul de locomotive din Oradea

Ceferiștii de la depoul de locomotive din Oradea au obținut în ziua schimbului de onoare în cinstea zilei de 7 Noiembrie realizări însemnate. Planul de producție pe întregul depou a fost depășit în această zi cu 8,5 la sută, productivitatea muncii a crescut cu 6 la sută, prețul de cost a fost redus cu 2 la sută, iar consumul specific de combustibil a scăzut cu 9 la sută.

Insemnată este contribuția pe care tinerii fabricii de dantele și pansamente „Solidaritatea" din Satu Mare o aduc la îndeplinirea sarcinilor de plan în întîmpinarea zilei de 7 Noiembrie și a celui de-al II-lea Congres al Partidului. Tînăra Clara Pintea lucrează cu sîrguință la 15 mașini. Ea trece cu atenție de la o mașină la alta, controlînd ca nici o bucată de dantelă să nu fie de calitate proastă. Sarcinile de producție și le depășește zilnic cu 45 la sută.

O ÎNTÎLNIRE ÎNCHINATĂ PRIETENIEI

Zumzetul din sală se mai domoli odată ce ultimele locuri din sala mare de festivități a Palatului administrativ C.F.R. se ocupară. La masa prezidiului împodobită sărbătorește, au luat loc tineri fruntași în muncă din organizațiile de bază U. T. M. din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej", dintre cei mai buni elevi și pionieri.

Tov. Aurel Dumitrescu, secretar al comitetului raional U.T.M. privi pe rînd spre tinerii veniți să sărbătorească ziua prieteniei dintre tineretul romîn și cel sovietic. Pe mulți dintre cei ce se strînseseră acolo îi cunoștea, îi văzuse lîngă mașină sau la banc în fabrică, pe terenurile de sport, sau plecînd spre taberele de pionieri în vara acestui an. Era mîndru de ei, de succesele și realizările lor pe care acum le va face cunoscute tuturor. Însăși cifrele arătau clar entuziasmul de masă și dragostea cu care tineretul din fabricile, întreprinderile și școlile din raion a întîmpinat ziua de 7 Noiembrie: peste 81.000 de tineri muncitori sînt antrenați în întreceri socialiste... s-au obținut economii de materiale în valoare de 400.000 lei... aproape 20.000 tineri au participat la fazele crosului popular „Să întîmpinăm 7 Noiembrie"... 4.900 de tineri sînt purtători ai insignei G.M.A...

Iată în primele rînduri pe Ion Pecingine, brigadierul de la „Semănătoarea". Brigada lor se prezintă cu o realizare însemnată. În cinstea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cei șase tineri ai brigăzii au lucrat peste plan 2 semănători din materiale economisite. Iată și brigadierele fruntașe de la F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej". Alături de ele sînt vecinii lor, tineri muncitori de la întreprinderea „9 Mai". În mijlocul brigăzii sale stă Emil Gologan. Datorită metodelor sovietice pe care le-a aplicat el a obținut în zilele acestea o depășire constantă de 300 la sută a normelor.

Lîngă el stau frezorul Jerdeanu Mihai, strungarul Lunteanu Elefterie și alți tineri din brigada sa. Prietenia lor cu tineretul sovietic a început de mult, din ziua aplicării pentru prima oară a metodelor de lucru sovietice, din ziua cînd i-au cunoscut din cărți pe Pavel Corceaghin, Oleg Coșevoi sau Sizov. Acum, în ziua sărbătoririi acestei prietenii ei aduc ca dar roadele unui exemplu luminos de muncă, succesele obținute în întrecerea socialistă.

In primele rînduri se vedeau uniformele albastre ale elevilor de la școli ale rezervelor de muncă. Secretarul îi recunoscu: erau elevii de la școlile profesionale de telecomunicații și tracțiune C.F.R. nr. 8 și Școala 10 metal. Apoi un șir de cravate roșii: elevii Școlii elementare de băieți nr. 163 din șos. Giulești.

Despre elevii de aci, despre școala și educatorii ei știu acum și prietenii din Marea Uniune. Școala este în corespondență cu elevii Școlii elementare nr. 162 din Moscova. Pionierii de acolo au trimis prietenilor lor din R.P.R. scrisori în care le-au dat vești despre succesele lor la învățătură, îndrumări despre munca conducătorilor de detașament, proiectele lor de viitor.

Secretarul privi mai departe. Figuri cunoscute, nume de tineri care i-au rămas adînc întipărite în minte. Da, despre munca și activitatea lor, despre succesele și realizările pe care ei cu dragoste le-au închinat Lunei Prieteniei Romîno-Sovietice și zilei de 7 Noiembrie va vorbi. Se ridică. Avea pe masă proiectul unei telegrame de felicitare către tinerii comsomoliști din Marea Țară prietenă. Din spatele scenei se auzeau șoapte; membrii echipei artistice a fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" se pregăteau. Mai cuprinse cu o privire caldă mulțimea de tineri ce-l priveau așteptînd, apoi începu să vorbească.

Din carnetul unui tînăr deputat sătesc

Pe utemistul Virgil Nicolăescu îl cunosc bine și îl îndrăgesc țăranii muncitori din comuna Ișalnița, raionul Craiova. Și această prețuire care i se arată își are un bun temei: ca deputat al circumscripției Nr. 14 din comună, utemistul Nicolăescu dovedește grijă și sîrguință pentru rezolvarea rapidă a cerințelor juste ale țăranilor muncitori. Ca un adevărat tînăr înaintat, utemistul Nicolăescu se găsește întotdeauna în primele rînduri în acțiunile întreprinse de organizația de partid din comună fie că este vorba de mobilizarea țăranilor muncitori pentru îndeplinirea planului campaniei de însămînțări sau pentru predarea la timp a cotelor către stat, fie că este vorba de acțiuni cu caracter cultural etc.

Utemistul Virgil Nicolăescu obișnuiește să-și noteze în carnetul său evenimentele mai importante din comună. Prezentăm cititorilor cîteva file din carnetul său care, deși cuprind pe scurt unele date, sînt îndeajuns de grăitoare. Iată-le:

30 septembrie. S-a dezbătut Proiectul de Directive. Au fost propuneri îndrăznețe. Printre altele s-a propus să redăm agriculturii prin desțeleniri 16 hectare de pămînt.

3 octombrie. A început marea bătălie pentru însămînțarea culturilor de toamnă. S-a ținut adunare la căminul cultural în cadrul căreia a pornit întrecerea patriotică a țăranilor muncitori din comuna noastră. Chemarea la întrecere au lansat-o țăranii muncitori din comuna Terpezița.

17 octombrie. Însămînțările se desfășoară cu multă iuțeală. Pînă azi s-a îndeplinit 50 la sută din plan. A rămas însă în urmă colectarea produselor agricole de toamnă.

23 octombrie. În cadrul unei adunări populare, fruntașii la însămînțări și în predarea cotelor au primit felicitări din partea comitetului executiv al sfatului popular. Ne mîndrim cu fruntașii noștri asemenea comuniștilor Nicolae S. Nicolae și Andrei Țucă, utemiștilor Bepu Rizi, Mihăiescu Ana, Lăzeanu Constantin, sau a țăranilor muncitori Constantin Fota, Rocan Dumitru ș. a. În această adunare au fost demascați chiaburii Tițu Dumitru, Gh. Bălosu, Dumitru Bălosu și Andrei G. Constantin care au încercat să saboteze buna desfășurare a însămînțărilor.

27 octombrie. Victorie! Însămînțările păioaselor au fost terminate în întregime. S-au însămînțat 625 hectare cu grîu, 30 hectare cu secară și 35 hectare cu orz de toamnă. Trebuie să dăm bătălia pentru terminarea sădirii legumelor de toamnă.

30 octombrie. Pe graficul colectărilor săgeata a urcat tot mai sus. Metoda înființării unei baze volante în comună pentru strîngerea cotelor s-a dovedit bună.

★

...În carnetul său, deputatul utemist Virgil Nicolăescu nu a scris nimic despre activitatea lui în campania de însămînțări. Însemnările însă vorbesc de la sine că utemistul Nicolăescu s-a aflat în permanență în miezul luptei pentru întîmpinarea cu cinste a zilei de 7 Noiembrie și a celui de-al II-lea Congres al Partidului. Exemplul lui, ca și al altor tineri fruntași în campania muncilor de toamnă să ne fie îndemn de a pune întregul nostru elan, în slujba îndeplinirii sarcinilor date de partid pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

SIRBU OPREA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Craiova

Secretarul de partid

Ni se întîmplă tuturor să întîlnim, sau să cunoaștem, figuri de oameni ce stăruie mult timp în amintirile noastre.

Am nimerit în biroul tovarășului Ivan Mihai, prim secretar al comitetului raional de partid Turnu Severin. Era o cameră obișnuită, mobilată modest, cu un birou, o masă, cîteva scaune și o mică bibliotecă.

Tovarășul Ivan e un om de vreo 32 de ani, cu figură energică, cumpătat la vorbă și în mișcări.

Stăteam nu știu de cînd în biroul lui, dar pe foaia albă a carnetului meu abia au răsărit cîteva notițe. De fapt, eram și mereu întrerupți, ba de un telefon, ba de intrarea vijelioasă a unui tovarăș cu o treabă „extrem de urgentă", pe care tovarășul Ivan o rezolva cu mult sînge rece.

Între timp mi-am revăzut notițele. Ivan Mihai, prim secretar raional. Tatăl său pensionar, a fost petrolist din adolescență. A lucrat la mai toți jecmănitorii petrolului romînesc: „Columbia", „Astra Romînă"... În 1933 l-au dat afară pentru participare la grevă și a șomat trei ani în șir.

El, Ivan Mihai, la 12 ani a pornit în lumea largă să-și caute norocul. A intrat ucenic la fabrica lui Costinescu Emil din Sinaia. În 1944 a plecat în armată. A străbătut Ungaria și Cehoslovacia pînă la Brno în lupta împotriva fascismului. A fost rănit la ambele picioare și în piept. În 1946 s-a întors la întreprindere și abia atunci s-a calificat. Așa că după 8 ani de zile a devenit strungar. Atunci a intrat în partid.

În 1947 a fost scos din producție, activist de partid. A lucrat la comitetul de plasă Sinaia în diferite munci. Apoi în 1951 la Tîrgoviște.

— Partidul mi-a dat marea cinste să învăț la universitatea de partid Ștefan Gheorghiu.

Atîta mi-a spus despre asta. Apoi a fost trimis în toamna anului trecut prim secretar în raionul Turnu Severin. Și acum, iată-l aici.

Cu privire la munca de prim secretar, nu am reușit să aflu mai multe. Raionul are un teren greu, pămîntul mult ondulat, prost pentru agricultură. Nici un S.M.T. în raion, dar astă primăvară tot au luat o diplomă, ieșind al treilea pe regiune la însămînțări. Acum necazuri cu însămînțările de toamnă. Merg cam slab.

Ivan Mihai nu e agitat, l-a învățat partidul să rezolve calm și temeinic toate problemele, oricît de multe și de complicate ar fi ele.

Cît e de vastă și complicată munca unui asemenea om, mi-am dat seama stînd numai în fața lui. Un telefon de la regiune să se ia cutare măsură, ușa biroului se deschide și se închide neîncetat. Vin oamenii să-și spună păsul, să ceară sfat și ajutor...

Ei, astea au fost notate în carnet. M-am uitat mîhnit la primul secretar, nu era chip să-l fac să mai spună cîte ceva.

Mi-am închis carnetul, m-am pregătit de plecare și-am aruncat o ultimă privire pe biroul primului secretar.

Lîngă telefonul care n-are multe clipe de odihnă, erau înșiruite cîteva pietre, mi se pare, cărbune, mică, gresii, calcar etc. De fapt, observasem chiar de la început această colecție de pietre de pe biroul primului secretar, dar nu i-am dat atenție. În definitiv nu e nici un păcat ca un prim secretar raional de partid să fie colecționar amator de tot soiul de pietre.

Am luat în mînă o piatră neagră lucioasă și o cercetam.

— Asta-i cărbune — îmi atrage atenția tovarășul Ivan.

— Și se găsește la d-ta în raion?

— Se găsește! — îmi spuse zîmbind.

Am aflat pe urmă povestea uneia din pietrele de pe masa primului secretar.

Pe adresa comitetului raional vin zilnic numeroase scrisori: întrebări, diferite sezisări... Sînt mulți acei care se adresează partidului cu cele mai variate probleme ale vieții de toate zilele.

Tovarășul Ivan a învățat că și în aceste scrisori scurte, scrise cu rînduri strîmbe, cîte odată cu litere rotunjite ca de copil, de vreo mînă bătătorită, neobișnuită cu condeiul, stă izvorul forței de nebiruit a partidului, legătura cu oamenii, cu poporul. Căci oamenii s-au învățat să-și deschidă inima în fața partidului: dacă e bucurie, să anunțe partidul că-i sărbătoare, dacă-i necaz, să vină la partid să se plîngă. Pe vremuri oare cui își împărtășeau oamenii bucuria, dar mai ales necazul și durerea?

Și într-o zi poștașul a adus o scrisoare la raionul de partid, tocmai dintr-un sătuc de munte. Cu aceeași liniște și cumpătare a deschis primul secretar plicul, ca pe toate nenumăratele scrisori ce i-au trecut prin mînă. A citit rîndurile unui om simplu, de cîteva ori:

„Tovarăşe prim secretar, la un deal în satul nostru se găsesc niște pietre negre, eu cred că e cărbune. Ar trebui văzut oare ce se găsește în dealul nostru..."

Ivan Mihai a rămas un pic pe gînduri. A împăturit scrisoarea venită din sătucul de munte, a coborît scările, s-a urcat în mașină și cu glasul liniștit care trăda totuși un ușor tremur de emoție, a spus șoferului să-l ducă repede acolo!

Din sătucul de munte primul secretar s-a întors cu cărbunele ce-l cercetam în biroul lui. A fost primul exemplar al colecției pe care-o are acum.

Cînd a ajuns aici cu povestea pietrei de pe birou, am sărit în sus.

— Și ce s-a întîmplat cu cărbunele pînă la urmă?

— Ai răbdare să-ți spun pe rînd.

Primul secretar a transmis descoperirea sfatului popular regional Craiova, cerînd de urgență trimiterea la fața locului a cîtorva geologi și specialiști. Au trecut săptămîni și nu a venit nimeni.

Ivan Mihai nu s-a descurajat, a trimis adresă și la Ministerul Gospodăriilor Locale și Industriei Locale.

„Sînt primul secretar al raionului de partid Turnu Severin, se spune într-una din intervenții — raion care dispune de minunate și variate bogății în subsol și care, datorită birocratismului de care dă încă dovadă secția gospodării locale a comitetului executiv al sfatului popular regional nu sînt puse însă în valoare".

Altă intervenție către unul din secretarii comitetului regional de partid:

„Încă nu s-a șters din memoria mea cuvintele ce mi-au fost adresate cu 8 luni în urmă de tovarășii din conducerea partidului cînd m-au trimis aici. Mă adresez d-tale personal și prin d-ta comitetului regional de partid de a mă ajuta să mă achit de una din principalele sarcini ce stau în fața mea, aceea de a face din raionul nostru — raion cu un buget deficitar — un raion cu un buget excedentar...

În raionul nostru avem cărbune și trebuie să-l dăm în exploatare".

Pe masă în fața mea se găseau răvășite în jurul bucății de cărbune toate aceste documente. Mă gîndeam cu cîtă răbdare a luptat acest comunist împotriva nepăsării și birocratismului unora. Piatra aceasta neagră și lucioasă de pe biroul lui îi stînjenea pe semne ochii, îi sfîșia inima de comunist. Și pe lîngă nenumăratele sarcini pentru care e tras la răspundere „tovarășul prim" n-a uitat de piatra asta.

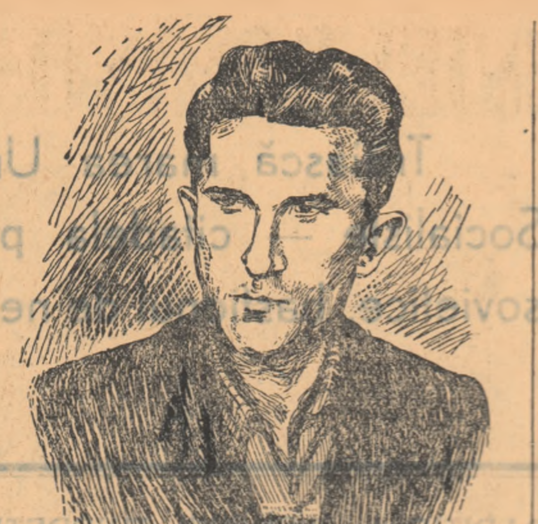
Pînă la urmă intervențiile primului secretar au găsit ecou. A fost trimis din altă regiune un inginer care a început imediat cercetările. Iar mai tîrziu o întreprindere carboniferă dintr-o regiune învecinată a primit sarcina să înceapă lucrările de explorare.

Acum a trecut un an de cînd piatra asta se odihnește lîngă telefon pe biroul primului secretar. Tovarășul Ivan cînd merge în sătucul de munte spune șoferului:

— La șantierul minei, repede.

În acel sătuc s-a înfiripat un șantier ce crește în fiecare zi. S-au săpat două tunele de explorare. La anul se va deschide noua mină. Din adîncul pămîntului vor ieși la suprafață vagonetele încărcate cu pietre negre, lucioase, surori ale pietrei de pe masa primului secretar. Iar el, tovarășul Ivan Mihai, mînat de treburi la mină, se va urca în mașină și va spune șoferului:

— La mină, repede.

Aici, tovarășul Ivan a încheiat povestea uneia din pietrele de pe masa lui. După o lungă tăcere ce s-a așternut în birou am început să cercetez celelalte pietre.

— Asta ce-i — am întrebat.

— E bentonită. Am descoperit zăcăminte de bentonită pentru rafinarea țițeiului. S-a stabilit că ar exista un filon bogat.

Primul secretar s-a îndreptat spre birou, a deschis un sertar și mi-a întins niște rădăcini împachetate în hîrtie.

— Știi ce-i asta? Sodină. Am descoperit-o într-un fel foarte interesant. Am primit niște tractoare în ajutor de la un S.M.T. din regiunea învecinată. Ni s-a semnalat însă că într-un loc tractorul nu poate trage plugul din cauza unor rădăcini. La fața locului s-a constatat că rădăcinile nu sînt altceva decît sodină. Am descoperit în raion întinderi mari de aceste rădăcini. Din ele se fac perii de dușumea. M-am interesat și am aflat că noi exportăm sodină în R. Cehoslovacă și în schimb primim mașini, biciclete, unelte și altele. Ei vezi, în raionul nostru găsești în pămînt și biciclete. Eh, de-am începe să exploatăm. Bătălia cu birocrații am început-o deja.

După o scurtă pauză, primul secretar îmi întinse un material poros.

— Să nu rîzi de mine — îmi zise. Astea-s excremente de lilieci. Am auzit odată de la un inginer agronom că aceste excremente de lilieci, numite guano, sînt cele mai bune îngrășăminte organice pentru pămînt. Cînd am vizitat peștera Marga din raionul nostru și am văzut lilieci uriași m-am uitat jos.

Există în peștera asta guano pînă la uriașe adîncimi, strîns în decursul milioanelor de ani. În raionul nostru pămîntul e sărac. M-am gîndit că mai ales acum am putea folosi îngrășămîntul din peșteră pentru ogoarele noastre. Am trimis 25 kg. din această materie pentru analiză la Institutul agronomic, dar pînă acum nu am primit rezultatul...

— Voiam să-ți spun, tovarășe, că noi trăim zile cînd avem nevoie de toate bogățiile noastre. Calci undeva, uită-te pe ce ai călcat, poate e folositor. Trebuie să existe în noi neastîmpărul și bunul obicei în a da importanță celor mai mărunte lucrări — cum ne învață Lenin. Așa că te rog să nu rîzi de mine. Cred că așa e firesc. Mă iert dar trebuie să plec acum.

L-am părăsit pe tovarășul Ivan cu părere de rău, că n-am putut auzi și povestea celorlalte pietre de pe biroul lui. Cînd „GAS-ul" a pierit în colbul de pe șosea mi-am dat seama că m-am întîlnit cu unul din acei oameni ce stăruie mult timp în amintirile noastre.

M-am întîlnit cu un om simplu, un activist obișnuit de la un raion de partid ce mi-a istorisit povestea unei pietre de pe biroul lui. Ei, unde e măreția figurii acestui om simplu dar minunat? Poate, tocmai în povestea acestei pietre, adusă dintr-un sătuc de munte cu un an în urmă, unde azi măruntaiele pămîntului sînt străbătute de tunele, ca mîine ortacii să trimită cărbune din belșug „la ziuă".

ȘTEFAN HALMOȘ

Decorarea unor redactori ai Editurii de Stat pentru Literatură Politică

Joi după amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate a Editurii de Stat pentru Literatură Politică și pentru merite deosebite în muncă solemnitatea decorării unui grup de redactori cu Ordinul Muncii clasa III-a.

(Agerpres)

—o—

PRIN LOCURI ISTORICE

Cercurile științifice din cadrul facultății noastre au început să aibă frumoase realizări. Aceasta cu atît mai mult, cu cît lucrurile îndeplinite acum ni se păreau altădată irealizabile.

Mergînd pe linia legării teoriei cu practica, cercurile științifice ale Facultăților de istorie și filologie din Iași au inițiat o excursie de 10 zile cu scopuri bine stabilite. Pe lîngă faptul că excursia a fost plăcută — ea arătîndu-ne multe frumuseți ale patriei noastre — a fost și un prilej de îmbogățire a cunoștințelor. Excursia a fost condusă și organizată de către tovarășul Dumitru Berbecescu, decan al Facultății de istorie, de către tovarășul Gavril Istrate, decan al Facultății de filologie, de tovarășii profesori Petrescu Mircea-Dîmbovița și Valerian Popovici, cît și de un colectiv de asistenți și studenți.

În primele două zile ale excursiei am vizitat muzeul de antichități din Cluj. Aici am văzut obiecte importante din diferite colțuri ale țării și din diferite epoci istorice. Tot în acest oraș am vizitat muzeul etnografic, unde am putut cunoaște viața poporului nostru în toate epocile ei. Am văzut cît de greu își duceau în trecut traiul masele muncitoare și cum se lăfăiau cei avuți.

De neuitat va rămîne clipa în care am intrat în Universitatea „Victor Babeș" și am făcut cunoștință cu studenții de acolo. Am programat să mergem împreună în cercetări științifice la Sarmisegetuza. Și iată-ne în trenul de munte, clujeni și ieșeni, îndreptîndu-ne în cîntece de veselie către locul propus. Am început să suim muntele. Cînd am ajuns în vîrf, înaintea noastră au început să apară ruinele cetății și așezările dacice.

Tovarășul profesor Petrescu M. Dîmbovița ne-a ajutat să cunoaștem vechile construcții dacice. Fiecare dintre noi și-a putut da seama despre materialul și tehnica construcției cetății, despre ceea ce înseamnă castrum, despre sistemul de apărare al cetății și sanctuarele vechilor locuitori. Explicațiile date de către tovarășii profesori ne-au făcut să ne transpunem în trecutul istoric îndepărtat al țării noastre, să-l înțelegem mult mai bine decît înainte. În această excursie care a constituit pentru noi o lecție practică, au arătat un vădit interes, studenții Maiorescu Octav, Petz Valentina, Ciută Ion, Zamoșteanu Mihai, Dincă Marilena din anul IV care și-au notat toate explicațiile folositoare pentru pregătirea examenului de stat. De asemenea au dovedit interes și studenții din anii mai mici, care au adunat material pentru muzeul nostru din Iași. Excursia a continuat la muzeul din orașul Alba Iulia. Am vizitat bineînțeles și monumentul ridicat în cinstea luptătorilor pentru libertate, Horia, Cloșca și Crișan. Vizita a fost întregită de explicațiile amănunțite ale tovarășului profesor Valerian Popovici.

Orașul Sighișoara ne-a întîmpinat cu aspectele lui arhitectonice feudale. Am intrat în cetatea medievală, acum transformată în muzeu. Aici am văzut felurite obiecte și materiale, începînd cu epoca neoliticului și terminînd cu societatea capitalistă. Paralel cu acest material era prezentat în mod evolutiv felul de viață și gîndire al omului primitiv.

Această excursie ne-a ajutat să ne întregim cunoștințele, să vedem în realitate ceea ce ni se explica nouă la cursurile de istorie.

Corespondent
FLOREA CONSTANTIN

PRINTRE CEI DINTÎI

Toamna a coborît cu vînturi de aramă în toanele cărora unduiesc funigeii ca un pospai de zăpadă. Iarba din marginea drumurilor s-a sfîrîigit de brumă. În sat la Gradiștea, lumina zilelor este apăsată de întunericul iernii ce se simte aproape. Grădiștenii nu se tem însă dacă în curînd se va dezlănțui urgia viforelor. Asta fiindcă sînt oameni gospodari și au ascultat cu dragoste și înțelegere îndemnurile comuniștilor. Așa se face că pe alocuri ogoarele lor au prins deja să-și îndulcească culoarea cu verdele plăpînd și gingaș al firelor de grîu.

— Oamenii noștri sînt iubitori de petrecere, zice Toader Gîrbu, secretarul organizației de partid, dar vreme ca să ne rupem pingelele jucînd la nunți avem destulă și la iarnă, așa că deocamdată, pînă nu se întăresc gerurile, musai să isprăvim cu treburile ce ne-au mai rămas și mai cu seamă să achităm cotele datorate statului.

În sat, la sfatul popular, pînă noaptea tîrziu, vin oamenii și cer „hîrtii" ca să-și ducă cotele.

— Nu vă îmbulziți, așteptați-vă rîndul, le strigă colectorul Ion P. Cristea, un bărbat negricios și vioi, căruia nu-i tace gura o clipă și despre care oamenii spun că nici nu știe și nici nu poate să se supere — lucru care de fapt e numai pe jumătate adevărat. Colectorului nu-i place cînd treburile sînt tărăgănate, cum singur mărturisește; vrea ca lucrurile să meargă fără sminteală. Zice el:

— Aici, munca e la fel ca la prașilă: privești întîi bine terenul și apoi îndoi spinarea și nu mai răsufli pînă la capăt.

Grădiștenii îl iubesc și caută să nu-i facă ponoase. Nu toți. Chiaburii Ion Prodan și Dumitru Beșliu, cînd colectorul le calcă în bătătură îl privesc blînd și cu vorbe la fel de blînde caută să-i obțină îngăduința. Atunci Ion P. Cristea simte cum năduful îi îneacă pieptul și-i poftește să deschidă magaziile și să scoată de acolo ce datorează statului.

— N-am de unde Ionică, zău n-am, se plîng chiaburii.

— Lasă că se găsește.

— Ce mai am, e pentru nevoile casei.

Răspunsul vine neîntîrziat:

— Încarcă și vino la sfat să te trec în borderou ca să pleci la bază că de avut, știm noi că ai destul.

Comuna e formată din două sate: Gradiștea de Sus și de Jos, amîndouă aflate pe malul Buzăului. Comuniștii și deputații au format comisii care să ușureze munca colectorului. De multe ori, seara tîrziu, cînd parcă și vînturile toamnei au adormit, la fereastra sfatului popular e lumină. Strînși în jurul mesei, pe scaune lungi, țăranii muncitori și colectorul discută și întocmesc noi planuri de acțiune.

Odată, tovarășul Cristea spunea cu obidă:

— Așa nu se mai poate. Cum adică să dau eu situația raionului Filimon Sîrbu, cînd unii oameni după ce și-au dus cotele uită să mai vină cu fișele de predare să-i descarc din registru?

— Altu-i răul cel mare, i-a răspuns Toader Gîrbu, mai avem cîteva procente pînă să îndeplinim planul sută la sută și parcă tocmai acum ne-am împiedicat.

— Bine, a zis colectorul, dar tot rea se chiamă că este și situația cu fișele.

Ne-am împiedicat, a urmat Toader Gîrbu, fiindcă ne-am mulțumit doar cu atît: să privim la oamenii care-și duc cotele și n-am mai mers să controlăm pe teren să vedem cine și cît mai are de dus. În noaptea aceea s-a luat hotărîrea să se meargă din casă în casă pentru a lămuri pe toți țăranii muncitori să-și predea cotele.

Peste cîteva zile, în ceasul cînd zorii fulgerau noaptea, șiruri de căruțe încărcate cu saci coborau de la Gradiștea pe vadul Deliului și intrau în șoseaua Rîmnicului ce curge domol printre salcîmi bătrîni. Oamenii strînși în cojoace mergeau pe delături și schimbau vorbe între ei. Limbile se dezlegau cu atît mai mult cu cît grădiștenii potriviseră loc între saci și unor buriașe și sticle pline cu vin. Vinul din buriașe îl datorau statului, cel din sticle e un leac cum nu găsești altul pe lume pentru a face față frigului.

— Noroc și sănătate, închinau unii.

— Sănătate numa', că norocul ni-l facem singuri, răspundeau alții rîzînd.

Și poate că în vremea aceasta, în sat, Toader Gîrbu, Miu Stelian, Stan Ghinea și Radu S. Bajean se sculaseră de mult și ascultau uruitul căruțelor pe șosea zicîndu-și: „se dovedește că grădiștenii au ambiție să fie printre cei dintîi".

FANUȘ NEAGU

La o „stînă" electrică

În fiecare dimineață, micuții locatari ai căminului de copii „Ecaterina Varga" din Sighișoara, așezați gălăgios în jurul unei mese pitice, sorb din cănuțe înalte, laptele cald, aburind. Smîntîna gustoasă sau brînza de oi completează adesea micul lor dejun.

Copiii de obicei nu-și pun prea multe probleme. Dar uneori, cînd cuburile au fost întrebuințate pînă la ultimul pentru ridicarea unui impunător castel, iar păpușile s-au culcat, ascultînd poveștile educatoarelor, tare ar mai dori copiii să-l cunoască pe bătrînul baci care le pregătește bunătățile ce le primesc la cămin. Deci, să pornim în căutarea lui, mai ales că el se găsește prin apropiere, la cîțiva pași de gara orașului.

Ajuns aici, reporterul constată că baciul nu este de loc bătrîn, n-are nici tradiționalele mustăți, nici șuba mițoasă de oaie, ba mai mult încă... nici măcar nu-i baci. În locul unui moș sfătos — un tînăr de vreo 19 ani, în locul șubei — un halat alb de medic. Reporterul va socoti în cele din urmă că a greșit adresa și a nimerit la o... centrală electrică. Din această încurcătură îl va scoate însă tînărul nostru.

— Vasile Gălățean, dispecerul secției de pasteurizare — se va prezenta urmașul legitim al bacilor.

Ajuns în dreptul unui tablou de comandă, pe care licăresc, enigmatic pentru străini, becuri de toate culorile, dispecerul mînuiește un comutator. Undeva în sala întinsă, o mașină strălucitoare cu numeroase brațe metalice, prinde a urui înfundat. Pompa de lapte și smîntînire înghite lacomă laptele din bazin și îl trimite grăbită spre aparatul de pasteurizare.

În stînga tabloului de comandă, o fereastră înaltă deschide perspectiva camerei alăturate. O sală luminoasă în care mașini de diferite mărimi lucrează intens. Un rezervor suspendat, asemenea unui butoi uriaș se rotește molcom. Aci se naște untul. Oameni nu se văd. În locul lor acționează curentul electric care dă viață mașinilor de diferite naționalități; separatoare de lapte și cazane de presiune sovietice, compresoare unguresti, pompe aspiratoare-respingătoare cehoslovace etc. și desigur și utilaj de la „Tehno-frig" Cluj.

Lîngă un separator, Gălățean urmărește atent cum Dreschler Ecaterina schimbă sitele. Ecaterina este o fetișcană înaltă și bine legată. Elevă a Școlii profesionale, ea face practică în această secție și nu pierde o clipă în zadar.

De altfel, la întreprinderea din Sighișoara, de regulă, nu se scurg clipele în zadar. Aceasta o spun cele 34 tone de unt produse peste plan în loc de 10 tone, ca și cele 14 tone de brînză în loc de 5 tone, ca și sutele de hectolitri de lapte pasteurizat, realizate peste plan în anumai 60 de zile de întrecere socialistă.

Unii oameni din colectivul întreprinderii au început de la un timp să nu mai lucreze după plan. Cînd auzi pe cineva vorbind că nu-și călăuzește activitatea după un plan, pe drept cuvînt îi arunci în față:

— Ești un înapoiat, vezi, de aceea bați pasul pe loc etc.

Ana Bordoni, colectoare în comuna Daneș, nu mai are plan, dar oamenii o laudă ziua întreagă: tovarășa Bordoni în sus, tovarășa Bordoni în jos. Fără ea nici un prezidiu de ședință nu-și începe lucrul, într-un cuvînt e cunoscută într-un raion întreg. De! Nu-i lucru la îndemîna oricui ca la jumătatea anului să-și îndeplinească planul pe toate cele 12 luni.

Pe tovarășul Iosif Szabo, directorul Întreprinderii de produse lactate, l-am găsit bine dispus în biroul său: în raion au intrat în funcțiune zilele acestea patru noi centre de smîntînire. Aceasta înseamnă că la Mediaș muncitorii vor primi mai multe brînzeturi, că la Sighișoara, copiii de la căminul „Ecaterina Varga" vor mînca mai mult unt, iar unitățile comerciale vor pune în vitrine noi sortimente de produse lactate „Fabricat la I. P. L. Sighișoara".

M. ZONIS

CUCERITORII IMPĂRĂȚIEI APELOR

A fost (pentru că astăzi a început să nu mai existe) o împărăție puternică și neînvinsă, desfășurată pe întinderi de pămînt pe care învățații topografi, scurmînd-o prin lentilele aparatelor, au evaluat-o la zeci de mii de hectare. Și e această împărăție a apelor împrejmuită și stăpînită cu străşnicie de cele două brațe ale bătrînului Danubiu — Borcea și Dunărea Veche — de veacuri și milenii. Au crescut în voie pe aceste întinderi stuful, păpurișul, sălciile peste care în fiecare primăvară se revărsau zăpoarele nezăgăzuite ale apelor. Și se odihneau aici fără folos pămînturi grase cu rodul din pîntece necăutat de nimeni, pămînturi pe care în loc să unduiască grînele bogate, se plimbau șerpii și mistreții, cîntau ansamblurile corale ale broaștelor, iar stufărișurile își legănau în vînt săbiile foșnitoare.

Iată însă că într-o bună zi de toamnă o ceată de voinici călări pe o herghelie de arapi de oțel fiecare cu o forță înfricoșătoare de 80 de cai putere, a trecut hotarele împărăției și a înaintat spre inima ei, plină de cutezanță. Sub șenilele uriașelor Stalinețe, stufărișurile s-au aplecat învinse făcîndu-le, supuse, loc de trecere. Socialismul — întruchipat puternic în acești oameni și mașini, deopotrivă de puternici — pășea cutezător să cucerească încă o redută a trecutului și să o treacă în cartea de aur a victoriilor sale.

De atunci, zi și noapte, înfruntînd vînturile și burnițele toamnei, feți-frumoșii tractoriști brăzdează pămînturile acestea anchilozate de ani și ani, spărgînd țelina și stuful pentru ca să crească aici pîine pentru oameni.

Un nou Robinson Crusoe

Brigada a II-a de tractoare a avut în perimetrul său de desțelenire o porțiune de 80 de hectare de stufăriș la punctul Rățoi. Ruje Dumitru, șeful brigăzii, a hotărît împreună cu tractoriștii să înceapă cu desțelenirea stufărișului.

— Facem întîi ce-i mai greu. Aici o să ne încercăm și tractoarele și o să ne încercăm și pe noi. Stuful are o înălțime de 2,50 m. și e des ca peria — își informă el tractoriștii.

Asaltul stufărișului a început într-o zi de toamnă cu soare și vînt călduros. Numai în cămăși, cu mînecile suflecate, tractoriștii s-au suit pe Stalinețe cu sufletele stăpînite de teamă și totodată de curiozitate. Tractoarele aveau putere destulă, iar plugurile cu 5 brazde se pot înfige vîrtos în pămînt ca să-l răscolească pînă în adînc. Totuși, stuful de doi metri și jumătate n-o să te lase să treci peste el și să-l asvîrli sub brazde cu una cu două.

Ca o caracatiță rănită, căreia chiar dacă-i tai jumătate din brațe se încolăcește totuși de tine, stufărișul rezista cu rădăcinile sale statornicite în glie de ani și ani și se înfășura cu disperare de plugurile pe care încerca să le oprească. Tractoarele se opreau la fiecare zece metri. Erghezi Constantin, „pionierul" brigăzii, în vîrstă de 18 ani, trînti cu mînie șapca de pămînt.

— Îmi vine să-l rod cu dinții, nu altceva! Tovarășe șef, spune și dumneata, ce-i de făcut cu stuful ăsta păcătos?

Șeful îl calmă, luîndu-i șapca de pe jos.

— Lasă, nu te întărîta ca un cocoș. Zi-i așa înainte.

Băieții i-au dat înainte zi și noapte și încet-încet în locul întinderii de stuf se lărgea ogorul negru ca o pată de nor pe un cer senin. A rămas însă la mijloc o „insulă" de 20 de hectare pe care n-a mai fost chip s-o răzbată. Tractoarele au trecut să spargă țelinile de dincolo de halta Ovidiu.

Erghezi a rămas ultimul lîngă „insulă" și o privi vreme îndelungată răvășindu-și înciudat părul revărsat de sub șapca smolită. Așa de urît arăta ogorul întins, arat cu grijă și cu sudoare multă, cu „insula" de stuf în mijloc!

— Tovarășe, i-a spus Erghezi șefului de brigadă, cum dracu să lăsăm noi peticul ăsta în mijlocul tarlalei? Parcă mă zgîrie pe inimă cînd îl văd. N-are nici un haz să-l lăsăm aici. Eu mă apuc să-l termin și pe ăsta.

Cu învoirea șefului de brigadă, Erghezi a rămas ca un Robinson pe „insulă", s-o termine de desțelenit cu Stalinețul său. Prima zi a lucrat cu atîta ambiție încît tot timpul fălcile îi erau încleștate și cînd auzea pîrîind rădăcinile stufului scrîșnea:

— Așa, așa o să vă rup oasele. Nu-mi scăpați nici una din mînă.

Totuși seara și-a dat seama că nu desțelenise decît un hectar și jumătate „Vasăzică merge greu al dracului — constată el aprinzînd o țigară. Și văd că bate și un vîntișor cam rece". Se gîndi atunci să lase la dracu insula și să plece și el la brigadă. Se înveli cu pufoaica și în timp ce ajutorul ara, el adormi. Avu un vis tare ciudat. Călătorea într-un tren accelerat spre mare, la odihnă. Era vremea secerișului. De la ferestrele vagoanelor călătorii priveau holdele întinse de grîu care se mistuiau în gurile combinelor, holde crescute pe unde altă dată fusese stufărișul. O fată înaltă, cu două cozi blonde adunate deasupra frunții, spuse către cineva:

— E tare frumos lanul, dar e păcat că are acolo în mijloc insula aceea de stuf. De ce-or fi lăsat-o acolo?

Erghezi, care ascultase discuția, îi spuse fetei înroșindu-se:

— Eu sînt vinovat că a rămas insula aceea acolo. Obosisem, plugurile se înfundau, tractorul tușea, și-am lăsat-o în plata domnului. Văd că am greșit. Îmi dau seama acum. Dar n-am s-o las așa. Chiar acum mă duc s-o desțelenesc.

Și fără altă vorbă sări ușor ca o pasăre pe geamul vagonului și fugi spre „insulă".

Atunci se trezi. Tractorul se oprise și ajutorul se învîrtea pe lîngă el necăjit.

— Ei, ce este? întrebă el. Lasă-mă pe mine acum. Du-te și te odihnește.

Scrisoare către cei de acasă

„Dragii mei,

Sînt sănătos și teafăr așa cum mă știți. Să nu vă așteptați să vă scriu prea des și prea mult pentru că n-am timp. Acum sînt cam obosit pentru că am arat o noapte și o zi la rînd. Schimbul meu de zi, unul Rădulescu Sorel, care e cam haimana, a plecat pînă acasă și nu s-a întors nici acum. Așa că nu puteam să las tractorul să stea degeaba. Încolo o duc bine. E frumos pe-aici. Îmi pare rău că nu mă vedeți cum plec cu tractorul în brazdă chiar de lîngă vagonul de dormit și mă duc înainte prin țelină pînă nu mă mai văd, la vreo doi kilometri și ceva. Cînd mă întorc hectarul e gata. Tractoriștii noștri sînt băieți buni. Mai avem însă pe unul Broască, un scandalagiu și un malagambist de prima clasă. Are o bască lăsată pe frunte, niște perciuni pînă la bărbie, părul stufos și tăiat drept la spate și o mustață în furculiță. Nu prea se ține de treabă. Pe ăsta o să-l trimitem ramburs acasă pentru că n-avem ce face cu el aici. L-am frecat într-o ședință de i-au mers fulgii. Pe urmă mai e unul Matei care a vrut să plece. Și-a făcut valiza, dar pînă la urmă s-a răzgîndit. M-a întrebat și pe mine: „Tu ce zici Tudoroiule să plec?" Cum o să pleci? i-am spus eu. Se poate să fii chiar așa de laș? Cu ce obraz te duci tu înapoi în uzină? Și n-a mai plecat. Acum e băiat bun și muncitor. Pe urmă mai avem pe unul Nagea, care e om de vreo 30 de ani, dar lucrează în schimb cu Erghezi, care n-are decît 18 ani. Nagea lucrează în schimbul de noapte. Zice că Erghezi e mic și trebuie să mai crească și nu-l lasă să lucreze decît ziua.

Aș mai avea eu să vă spun și altele, dar mă grăbesc să plec să mă sui pe tractor. Noi mai stăm aici pînă ne-o izgoni iarna. Pămînturi de arat mai sînt destule.

Vă sărut pe toți și aștept să-mi scriți.

Mitică"

Cînd se vor coace grînele

Pe locurile unde a fost împărăția apelor, acești cuceritori de noi pămînturi roditoare vor veni să le vadă, să sfarme cîte un spic în palmele lor aspre și să ronțăie între dinți cîteva boabe mășcate de grîu. Atunci, o mulțumire imensă le va umple sufletul și fiecare își va aminti cu nostalgie de zilele acestei toamne, de „insula" de la punctul Rățoi, despre lupta cu stuful și alte întîmplări petrecute. Și ar trebui ca aceste clipe să fie cîntate cu toată cinstea de o pană de scriitor iscusit, iar pelicula unui aparat de filmat să le înregistreze întru totul, constituind motivul unei epopei mărețe.

ION BAIEȘU

—o—

Poștașul

Nu-i zi în care să nu-l vezi trecînd prin comună cu tolba plină de ziare și de reviste pe factorul nostru poștal Catargiu Gheorghe. Îl cunosc țăranii muncitori pe acest utemist și-l așteaptă cu drag. L-au îndrăgit pentru că-i harnic și se străduiește să difuzeze presa fără întîrziere. El știe că ziarul trebuie să ajungă în mîna cititorului de îndată și de aceea, chiar atunci cînd plouă, cînd e vînt sau cînd viscolește, el poate fi văzut pe ulițile satului bătînd la porțile oamenilor, aducîndu-le ziarele celor care sînt abonați. El are grijă să-i îndemne pe cetățeni să-și reînoiască abonamentele.

Factorul poștal din comuna Capul Codrului, raionul Gura Humorului, se preocupă de asemenea ca un număr cît mai mare de cetățeni să devină abonați la ziare și în special, pentru ca tinerii să citească presa. În munca de abonare și difuzare a presei el este ajutat de comunistul Grossu Andrei și de tinerii Bartolomei Zaharia și Anca Ilarion.

În fiecare casă din comună, să pătrundă cuvîntul tipărit al Partidului — acesta este țelul ce-l însuflețește în muncă pe utemistul Catargiu Gheorghe.

Corespondent
RUXANDRA CATARGIU

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

UN MARE ARTIST PROGRESIST

EXPOZIȚIA PICTORULUI ITALIAN RENATO GUTTUSO

Pînzele și desenele expuse de pictorul italian Renato Gutluso în holul Facultății de arhitectură din București stau mărturie a existenței celor două culturi în sînul societății împărțită pe clase. Arta lui vorbește limpede despre adeziunea fără rezerve a artistului cetățean la cultura celor mulți și asupriți, la cultura vie și mobilizatoare care cheamă la luptă împotriva exploatării.

Ceea ce observi de cum arunci o privire asupra lucrărilor expuse este patosul lor, capacitatea artistului de a surprinde realitatea autentică, cele mai dramatice momente ale existenței poporului său. Așa este pînza „Ocuparea terenurilor necultivate în Sicilia". O mulțime de bărbați, femei și copii cu trăsături înăsprite de lipsuri năvălesc pe pămînturile moșierilor. Atmosfera sumbră, apăsătoare, chipurile țăranilor desfigurate de mînie, îți sugerează cu mare forță mizeria ajunsă la limită, revolta care nu mai poate fi stăpînită.

Este interesant felul în care artistul folosește amănuntele pentru a sublinia anumite idei. În această mulțime îți atrage atenția un copil care ține în mînă un steag în trei culori. Prezența lui abia marcată, gestul gingaș al copilului strîngînd flamura tricoloră, pune în valoare ideea că dragostea pentru patrie a oamenilor simpli italieni, în numele căreia au pornit să-și facă dreptate, este nemăsurată.

Eroii lui Guttuso sînt muncitori, țărani, oameni din popor de care artistul s-a apropiat cu deosebită căldură, i-a observat atent, redîndu-i în imagini impresionante. Iată portretul minerului din Sicilia. În ochii eroului, pe trăsăturile aspre ale feței, sînt întipărite întunericul minei, condițiile neomenești în care muncește. El nu se lasă însă înfrînt. Asta o observi cu ușurință din hotărîrea și mîndria chipului său. Minerii din Sicilia, clasa muncitoare italiană, nu se lasă încovoiați — spune parcă reușitul portret. Același sentiment de forță se desprinde și din pînza „Muncitor spălîndu-se pe miini". (la sfîrșitul unei zile de muncă). Gestul simplu al muncitorului plecat deasupra unui vas în care își spală mîinile trudite, reliefează vigoarea acestor brațe, capabile la momentul oportun să rupă lanțurile robiei.

În pînzele lui Gutluso se reflectă ca într-o oglindă realitatea capitalistă. E deajuns să privești tablourile care înfățișează viața copiilor de mineri de la minele de sulf. Cu trupurile scheletice, îmbrăcați în zdrențe, dormind pe jos un somn greu, trudit, acești copii acuză cu putere nemiloasa orînduire capitalistă. La fel și „Împușcarea patrioților" Grecia 1952, unde se văd patru tineri în momentul execuției. Uciderea lor îți umple sufletul de mînie, te cheamă la răzbunare împotriva călăilor poporului.

Portret de miner din Sicilia

Adîncimea cu care artistul a pătruns sufletul poporului său, caracterul militant, înflăcărat, tumultuos, al artei sale se fac simțite în cele mai multe din lucrările expuse, cum ar fi „Copii de stradă napolitani în luptele de eliberare de patru zile" și „Studiu". În acesta din urmă, doar din cîteva linii redînd expresiv chipul unei fete luptătoare, ne e sugerată întreaga mînie de care e cuprins tineretul italian lipsit de drepturi, curajul cu care acționează el pentru libertate și o viață mai bună.

Artist realist de o vigoare deosebită, Renato Guttuso, ne-a apropiat și mai mult de poporul italian ne-a făcut să-l înțelegem mai bine, să-i prețuim și mai mult sufletul fierbinte, faptele îndrăznețe puse în slujba păcii, progresului Italiei și al întregii omeniri.

SUZANA VOINESCU

Un nou cinematograf în Regiunea Autonomă Maghiară

Astăzi se inaugurează în orașul Gheorghieni din Regiunea Autonomă Maghiară o nouă instituție culturală: cinematograful „Flacăra Roșie". Noua clădire cuprinde una dintre cele mai mari și mai frumoase săli de cinematograf din această regiune a țării noastre. În afară de sala de cinematograf care are o capacitate de 500 de locuri, construcția modernă a cinematografului „Flacăra Roșie" este înzestrată cu o sală de spectacole, săli de șah, de muzică etc.

Noul cinematograf „Flacăra Roșie" se inaugurează cu filmele romînești în premieră „Răsare soarele" și „Printre marinarii noștri" Aceste filme au subtitlurile în limba maghiară.

INFORMAȚII

Ministerul Culturii anunță că Expoziția de Stat a Artelor Plastice pe anul 1954 se va deschide la 1 decembrie a. c., la Muzeul de Artă al R.P.R.

★

Ministerul Culturii anunță că închiderea concursului pentru monumentul Mihail Eminescu va avea loc în ziua de 16 noiembrie, ora 18.

Participanții la acest concurs vor prezenta lucrările în zilele de 15 și 16 noiembrie la Muzeul de Artă al R.P.R., Calea Victoriei nr. 53.

(Agerpres)

Note de drum

PE AICI A TRECUT LENIN

Petrograd 1917. O zi mohorîtă de început de aprilie. Nori grei, cenușii, aleargă deasupra orașului. Dintr-un ochi de cer albastru, o rază de soare străbate pînă la muncitorii strînși în fața gării Finlandeze. Lumea se agită, vorbește tare.

— Vine!

Pe un automobil blindat se urcă un om scund, cu fruntea înaltă. Paltonul descheiat. În mînă, șapca strînsă boț. E Lenin.

— Tovarăși!...

Lumea ascultă cu atenție. Lenin, de-abia sosit din îndelungata emigrație, expune în fața poporului tezele sale care au deschis drum larg revoluției. Sînt vestitele „Teze din aprilie".

...Astăzi, în amintirea acelei zile, în piața gării Finlandeze se ridică o statuie.

„Așa
în inimă — a rămas sculptat
momentu-acela,
cînd pe turela
automobilului blindat
el, Lenin,
a intrat în Petrograd".

Iar automobilul, l-am văzut pe un soclu de piatră în fața muzeului „V. I. Lenin" din Leningrad.

Cînd Lenin a venit în Petrograd, țarul fusese deja răsturnat. Puterea de stat era însă în mîinile burgheziei și a menșevicilor, în frunte cu contrarevoluționarul Kerenski. Partidul a început să pregătească revoluția socialistă. Statul Major revoluționar se afla într-o clădire care aparținuse unui nobil rus și în care acum se află muzeul „S. M. Kirov". Am fost aici. Sala mare, cu coloane de marmură a fost martoră multor ședințe istorice. În această încăpere au lucrat, pregătind revoluția, tovarășii Stalin, Molotov, Sverdlov, Kalinin. Deasupra intrării este un balcon. De la acest balcon, în frămîntatele zile premergătoare revoluției, Vladimir Ilici a vorbit în repetate rînduri muncitorilor adunați în stradă și în parcul de peste drum.

În acele zile, Lenin locuia în case conspirative deoarece bandele lui Kerenski căutau să-l omoare. În noaptea în care a început însă Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, V. I. Lenin s-a dus la Smolnii. Aici, în clădirea fostului pension de fete nobile, s-a mutat Statul Major al revoluției.

Am intrat plini de emoție în Smolnii. Ne-am oprit la capătul unui coridor lung, lung de tot al cărui plafon boltit era întrerupt pe alocurea de arcuri. L-am recunoscut. Îl văzusem în filmele „Lenin în Octombrie", „Omul cu arma", îl văzusem în atîtea picturi. Uite, totul e așa cum a fost acum 37 de ani... Parcă văd aceste coridoare pline de oameni. Fețe nebărbierite, berete de marinari, căciuli soldățești, șepci de muncitori și puști, baionete, mitraliere „Maxim"... Oamenii se agită, unii vin în fugă, alții discută aprins. Deodată, zgomotul se potolește. Dintr-o cameră a ieșit Vladimir Ilici și cu pași grăbiți se îndreaptă spre cabinetul său de lucru. Uneori se oprește. Strînge mîna unui muncitor, se interesează dacă altul a dus la îndeplinire misiunea ce i-a fost încredințată, pe un marinar îl întreabă dacă i s-a vindecat rana...

Cu răsuflarea tăiată de emoție, intrăm în camera unde a locuit Lenin din noiembrie 1917 pînă la 10 martie 1918. Încăperea e împărțită în două de un paravan: cea din față e cabinetul de lucru, cealaltă — camera de dormit.

O masă mică, simplă stă lîngă perete. Pe ea — un telefon, o călimară, un tampon, o lampă cu abajur. Alături — un bufet și un dulap. Lîngă celălalt perete — o masă ovală, în jurul ei o canapea și două fotolii îmbrăcate în pînză albă. Mi-aduc aminte de tabloul lui I. Brodski: în fotoliul dinspre ușă stă Lenin, aplecat deasupra unor hîrtii și scrie, scrie grăbit. A doua zi, în „Pravda" va apare un nou articol al lui Vladimir Ilici.

Odaia alăturată e și mai simplă. Două paturi de fier, acoperite cu pături cenușii, o noptieră, o măsuță și o sobă formează tot mobilierul. Pe patul de lîngă perete se odihnea trei-patru ore pe zi Vladimir Ilici. În celălalt pat, dormea tovarășa de viață a lui Lenin, Nadejda Konstantinovna Krupskaia.

Tot în Smolnii se află sala în care s-a ținut în noiembrie 1917 primul Congres al Sovietelor.

De la tribuna sălii acesteia, V. I. Lenin a citit primele decrete ale puterii sovietice: „Despre pămînt", „Despre pace".

★

În martie 1918, Consiliul Comisarilor Poporului, al cărui președinte a fost Lenin, și-a mutat reședința în vechea capitală a Rusiei — Moscova.

De atunci și pînă în ultima zi a vieții, Lenin a locuit într-o casă de lîngă satul Gorki, nu departe de capitală. Într-una din zilele petrecute în Moscova am fost în casa lui Lenin, astăzi muzeu.

...De la micuța gară din Leninskie Gorki și pînă la casa-muzeu sînt cîțiva kilometri. Îi străbatem repede. E toamnă, dar adie un vînt călduț. Drumul e frumos: mai întîi străbate o cîmpie, apoi trece printr-un sat — satul Gorki, — peste un pod, urcă un deal acoperit de o pădurice deasă. În vîrful dealului, printre copaci se zărește o casă albă cu coloane, o casă pe care de zeci de ori o văzusem în fotografii. Acolo a locuit Lenin.

N-am apucat să intrăm pe poartă, cînd ne-a ajuns din urmă un camion care a oprit brusc lîngă noi. Din el a coborît un grup de pionieri și pioniere. Erau elevii unei școli din Moscova, veniți ca și noi să viziteze casa lui Lenin.

Prima cameră pe care o vedem este aceea în care Lenin primea vizitatorii. Acolo se află haine și obiecte care au aparținut lui Vladimir Ilici. Într-un loc sînt două scaune: unul de lemn, celălalt de paie. Pe aceste scaune au stat V. I. Lenin și I. V. Stalin, cînd s-au fotografiat împreună. De cîte ori am văzut această fotografie!

Ghidul ne povestește că odată Vladimir Ilici și Nadejda Konstantinovna au făcut în această cameră un pom de iarnă la care au chemat pe copiii țăranilor din satul Gorki. Sînt mai mult de 30 de ani de atunci, dar și astăzi mulți colhoznici, acum oameni cu părul cărunt, își aduc aminte, cum de mult, în ajunul unui An Nou, au petrecut în jurul pomului de iarnă alături de Lenin.

Plecăm mai departe. Urcăm pe o scară care are două balustrade una lîngă alta. Prima este întreruptă de stîlpii groși care susțin casa. Cînd Vladimir Ilici s-a îmbolnăvit, atunci cînd urca sau cobora scara nu se putea ține de balustradă căci îl împiedicau stîlpii. De aceea s-a construit a doua balustradă. Sîntem tineri și am fi putut urca scara într-un suflet, însă urcăm încet, ținîndu-ne de balustradă. Pe ea a pus mîna Lenin!

Intrăm într-o cameră mică unde de obicei luau masa V. I. Lenin și N. K. Krupskaia. Masa e acoperită cu o mușama albastră. Pe ea sînt cîteva pahare și tradiționalul samovar rusesc. Un bufet, cîteva scaune și un tablou completează mobilierul camerei. Totul e simplu și modest, așa cum a fost în viață și marele Lenin.

Alături e camera de lucru. De jur împrejur numai geamuri. Lenin iubea lumina, soarele. Pe masă — cîteva numere din „Pravda", foi de hîrtie, cărți și calendarul care s-a oprit în trista zi de 21 ianuarie 1924. La această masă a lucrat Lenin în zilele cînd, suferind fiind, nu putea ieși din casă. Prin articolele scrise atunci, „Încă odată despre sindicate", „Despre cooperație" și altele, Lenin a pus bazele planului construirii socialismului în U.R.S.S.

Trecem apoi într-o odaie, cu mobilă albă și cu un pat simplu. Aceasta — cea mai mică încăpere a casei — era camera de dormit a lui Lenin. Pe patul de aici, în ziua aceea de ianuarie, la ora 6.50, a încetat din viață Vladimir Ilici Lenin. Pe noptiera de lîngă pat pot fi văzute și acum sticluțele cu doctorii și ochelarii lui așa cum erau în ziua morții. Pe masă — două cărți: „Universitățile mele" de M. Gorki și „Dragoste de viață" de Jack London.

Ultima încăpere este camera mortuară unde a fost depus catafalcul lui Lenin pînă ce a fost transportat la Moscova. La căpătîiul lui, prima gardă de onoare au format-o bătrînii țărani din Gorki. Ei au venit să-l plîngă pe Ilici care nu odată a stat de vorbă cu ei, prietenește, ca unul de-al lor. Tot aici au stat de veghe tovarășii Stalin, Molotov, Kirov. Pe locul unde a fost catafalcul se află acum o măsuță cu masca mortuară făcută de sculptorul Merkulov la numai o jumătate de oră după moartea lui Lenin.

Zecile de fotografii de pe pereți vorbesc despre marea jale care a cuprins poporul sovietic și pe oamenii muncii din întreaga lume la vestea morții lui Lenin. În cîteva fotografii vedem rîndurile uriașe de oameni care ziua și noaptea treceau în fața Sălii Coloanelor din Moscova, unde a fost depus catafalcul lui Lenin. Alte fotografii îi arată pe muncitori la munca voluntară pentru construirea mauzoleului din Piața Roșie. Se văd aci mitingurile de doliu ținute în acele zile în orașele și satele Uniunii Sovietice, precum și în fabricile din alte țări.

E tîrziu. Soarele de toamnă și-a stins razele aruncate printre frunzele de aramă ale copacilor din parcul care înconjoară casa lui Lenin. E timpul să ne întoarcem în Moscova. Ne luăm rămas bun de la micii noștri prieteni, cu care am vizitat muzeul și ne îndreptăm spre gară.

Acum recunoaștem gara din fotografiile văzute: pînă aici tovarășii Stalin, Molotov și alți conducători ai partidului au dus pe umeri catafalcul lui Lenin.

Cînd am sosit în Moscova, seara se lăsase peste oraș. Printre clădirile înalte sclipeau stelele. Între ele — o stea mare, roșie — steaua de pe turnul Kremlinului. Lîngă turn e mauzoleul de marmură roșie și neagră în care odihnesc Lenin și Stalin.

... Prin Piața Roșie trec grăbiți moscoviții venind de la lucru, ducîndu-se la teatru, la concert, la cinema. Un grup de excursioniști veniți din alt oraș s-a oprit în fața mauzoleului. O fetiță pune pe trepte un buchețel de garoafe roșii. Cuiva îi vin în minte versurile lui Maiakovski. Le recită aproape șoptind:

„Lenin
și azi
mai viu decît cei vii,
ne-a fost și ni-i
știință,
forță,
armă!"

DAN LAZARESCU

Leningrad-Moscova, 1954.

Casa din satul Gorki în care a locuit Vladimir Ilici Lenin

Valoroase traduceri din literatura rusă și sovietică

În luna Prieteniei Romîno-Sovietice, standurile și vitrinele librăriilor din Capitală și din întreaga țară au prezentat cititorilor numeroase noi traduceri din literatura rusă și sovietică editate în țara noastră. Au văzut lumina tiparului în limba romînă și în limbile minorităților naționale: romane, nuvele, schițe, volume de versuri, cărți pentru tineret și copii. Numai în Săptămîna cărții și presei sovietice, care s-a desfășurat între 14-21 octombrie, au apărut 40 de noi lucrări literare și tehnice, traduse din limba rusă și editate într-un tiraj de 390.000 de exemplare.

Un eveniment important l-a constituit editarea primelor două volume din „Opere alese" de A. S. Pușkin cuprinzînd versuri, proză și lucrări dramatice, în traducerea unor cunoscuți poeți și scriitori romîni. Din „Opere" de L. N. Tolstoi au fost editate volumele 4 și 5 care conțin marele roman „Război și pace". S-a început de asemenea editarea operei lui Cehov în 12 volume. În primul volum, apărut cu acest prilej, sînt înmănunchiate povestiri scrise în cei dintîi ani de activitate literară ai marelui scriitor rus. Din cele 30 de volume de „Opere" ale lui Maxim Gorki s-au editat volumele 6 și 18, iar recent a apărut volumul 1. Acest volum cuprinde nuvele, povestiri și versuri scrise între anii 1892-1894, dintre care unele sînt traduse pentru prima oară în limba romînă. Ultima parte a trilogiei „Calvarul" și romanul „Pîinea" de A. Tolstoi, formează cuprinsul volumului 4, din „Opere alese" ale acestui scriitor. Au mai cunoscut un deosebit succes în rîndurile cititorilor noștri romanele „O cotitură bruscă" de B. Leonidov, „Flacăra albă" de V. Sobko, „Insula dezamăgirilor" de L. Laghin, „Clopote în amurg" vol. 1 și 2 de N. Virta și multe altele.

Pentru tineretul și copiii țării noastre au fost traduse din limba rusă și editate în Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, noi cărți. Printre acestea se numără romanele „Ținutul îndepărtat" de N. Zadornov, „Vasiok Trubaciov și tovarășii săi" vol. 3 de V. Oseeva, lucrările științifice pentru tineret „La izvoarele vieții" de O. Lepeșinskaia, și „Avionul" de V. A. Popov.

(Agerpres)

Noi piese din dramaturgia rusă și sovietică

În cinstea zilei de 7 Noiembrie, teatrele dramatice și muzicale din București și din întreaga țară au pus în scenă noi piese din dramaturgia rusă și sovietică și au reluat multe din piesele care s-au bucurat de mare succes în stagiunea trecută.

Un eveniment de seamă pentru viața artistică a țării noastre îl constituie punerea în scenă a baletului „Călărețul de aramă" de Reinhold Glier la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., inspirat de poemul cu același nume al marelui Pușkin.

Spectacolul este realizat sub direcția artistică a lui Igor Smirnov, maestru de balet la Teatrul Mare din Moscova. Din distribuție fac parte Irinel Liciu, Gabriel Popescu, Pușa Babeș, Gh. Cotovelea și alții, iar conducerea muzicală aparține lui Robert Rosensteck. La montarea remarcabilă a baletului contribuie decorurile și costumele realizate de Silviu Bogdan, Ofelia Popescu Tutoveanu și Paula Brîncoveanu.

La montarea în țara noastră a baletului, colectivul artistic al Teatrului de Operă și Balet a primit un ajutor prețios din partea compozitorului R. M. Glier, care a asistat la repetiții, îndrumînd îndeaproape interpretarea.

★

Joi seara, pe scena Teatrului Național „I. L. Caragiale" — sala Studio, a fost prezentată în premieră piesa „Platon Krecet" de A. Korneiciuk.

Spectacolul este regizat de Al. Finți, maestru emerit al artei din R.P.R., iar din distribuție fac parte Sonia Cluceru și Costache Antoniu, artiști ai poporului din R.P.R., G. Calboreanu, Radu Beligan, Geo Barton, Valeria Gogealov-Zirra, Silvia Dumitrescu-Timică și alții. Decorurile sînt realizate de Al. Brătășanu și Gh. Bedros.

O altă piesă sovietică care va fi prezentată în curînd în premieră este poemul dramatic „Cîntec despre marinarii Mării Negre" de Boris Lavreniev, care va fi pus în scenă de către colectivul Teatrului Armatei, în regia lui Ion Sahighian, maestru emerit al artei din R.P.R. și a lui Gh. Cheța. Piesa evocă cu puternic dramatism eroica apărare a Sevastopolului în zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Printre premierele recente ale teatrelor bucureștene sînt și cele cu piesele „Mașenka" de Afinoghenov, pe scena Teatrului Armatei și „Liceenii" de K. Treniov pe scena Teatrului Național „I. L. Caragiale". Un remarcabil succes a obținut Opera Maghiară de Stat din Cluj prin montarea operei „Cocoșul de aur" de Rimski Korsakov, prezentată recent în premieră. Din distribuție au făcut parte Margit Sallay, Laszlo Sass, Geza Czitron, iar dirijorul Antoniu Ciolan, artist emerit al R.P.R. și Alexandru Steinberger, prim director de scenă au asigurat conducerea muzicală și regia artistică a operei.

Printre lucrările din dramaturgia rusă și sovietică care au fost prezentate în premieră pe scenele teatrelor din țară cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice sînt piesele „Fete frumoase" de A. Simukov, la Teatrul de stat din Arad, „Tania" de Arbuzov, la Teatrul de stat din Baia Mare, „Bătrînețe sbuciumată" de Rahmaninov la Teatrul de stat din Brăila și altele.

(Agerpres)

Dezvelirea busturilor generalului rus M. I. Kutuzov și al doctorului C. Caracaș

Joi la amiază a avut loc, din inițiativa Comitetului Național pentru sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, solemnitatea dezvelirii busturilor generalului rus Mihail Ilarionovici Kutuzov și al doctorului Constantin Caracaș, ctitorii spitalului Filantropia din Capitală.

La solemnitate au asistat tovarășii acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., dr. Iosif Bogdan, locțiitor al ministrului sănătății, N. Teșa și Sanda Ranghet, secretari ai Consiliului General A.R.L.U.S., academicienii dr. N. Hortolomei, dr. D. Danielopolu, dr. St. Milcu și dr. V. Mîrza și alții.

În cuvîntul introductiv, acad. prof. dr. C. I. Parhon a subliniat că întemeierea spitalului Filantropia, din inițiativa și cu sprijinul generos al generalului rus Kutuzov, înscrie încă o pagină nepieritoare în istoria tradiționalei prietenii dintre popoarele romîn și rus, ilustrînd totodată ajutorul pe care marele popor rus l-a dat țării noastre din cele mai vechi timpuri.

A vorbit apoi prof. dr. I. Țurai, președintele sfatului științific medical al Ministerului Sănătății, care a arătat că generalul M. I. Kutuzov, glorios comandant de oști, învingătorul lui Napoleon, care se afla pe atunci în țara noastră conducînd oștile rusești care luptau contra cotropitorilor otomani, a manifestat o grijă deosebită pentru nevoile poporului romîn, care se zbătea în mizerie și suferință. El s-a alăturat și a sprijinit puternic inițiativa doctorului C. Caracaș, medic romîn însuflețit de idei progresiste, apărător al sărăcimii, care vizitînd Rusia se inspirase din metodele noi de organizare sanitară de pe atunci. Astfel, a luat naștere spitalul Filantropia, care a devenit astăzi, la 141 de ani de la înființare, un important centru de cercetări științifice medicale, adăpostind Institutul de fiziologie normală și patologică al Academiei R.P.R., precum și institutele de oncologie și de oto-rinolaringologie.

Acad. prof. C. I. Parhon a dezvelit apoi busturile celor doi întemeitori ai spitalului, generalul M. I. Kutuzov și doctorul Constantin Caracaș.

Busturile sînt așezate în curtea spitalului și sînt opera sculptorului M. Onofrei, laureat al Premiului de Stat.

(Agerpres)

Solii artei sovietice la Oradea

Miercuri, Ansamblul de stat de dansuri populare al R.S.S. Moldovenești care ne vizitează țara în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice a sosit în orașul Oradea.

În cursul zilei, membrii Ansamblului au vizitat o serie de instituții și întreprinderi din oraș, precum și stațiunea balneară Victoria.

Seara, solii artei sovietice au prezentat la Teatrul Maghiar de Stat din localitate un bogat program artistic, răsplătit cu îndelungi aplauze de numeroșii spectatori prezenți în sală.

Invățătura lui Malțev inoiește agricultura

I. Staroselski,
docent al Institutului agricol din Kurgansk, candidat în științe agricole

Pe ogoarele colhozului „Poruncile lui Lenin", Terenti Semionovici Malțev studiază un nou sistem de măsuri agrotehnice pentru ridicarea productivității culturilor agricole, deschide noi căi pentru sporirea neîncetată a fertilității solului. Îndrăznețul inovator a schimbat radical sistemul existent de prelucrare a solului. El a renunțat la aratul în fiecare an: Malțev face arături adînci cu pluguri fără cormană odată la 4-5 ani, înlocuind arătura în ceilalți ani printr-o arătură la suprafață a solului cu discuitorul.

Pînă acum se socotea că numai ierburile perene îmbogățesc solul cu substanțe organice, îi îmbogățesc structura și prin aceasta îi sporesc fertilitatea. Se socotea că plantele anuale distrug structura solului, reduc rezervele de substanțe organice în sol și îi micșorează fertilitatea.

Terenti Semionovici Malțev dovedește că o astfel de concepție despre culturile anuale frînează dezvoltarea agronomiei, că problema capacității plantelor anuale de a spori fertilitatea solului este de cea mai mare importanță în știința agronomică. În munca sa învățatul-inovator pornește de la teza că toate culturile — perene și anuale — lasă în sol mai multă substanță organică decît se consumă pentru hrănirea plantelor. Prin urmare cu cît este mai îmbelșugată recolta culturilor agricole cu atît fertilitatea solului va crește.

Dar, în agrotehnica obișnuită, condițiile în care se produce descompunerea rămășițelor organice în pămînt la plantele perene și anuale sînt diferite. La plantele perene rămășițele rădăcinilor se descompun într-un sol compact, cu un slab acces de oxigen.

Experiențele îndelungate l-au dus pe T. S. Malțev la convingerea fermă că nu plantele anuale reduc fertilitatea solului, sau distrug structura, ci arătura din fiecare an, prin răsturnarea stratului arabil. Iar recoltele slabe ale culturilor agricole la plantele anuale se explică nu prin unele particularități speciale ale acestora, ci prin agrotehnica nejustă a cultivării lor.

Dacă plantele anuale sînt semănate în pămînt îndesat, acumulează și ele substanțe organice în sol, îi îmbunătățesc structura, îi sporesc fertilitatea. Acest lucru îl dovedesc din plin ogoarele colhozului „Poruncile lui Lenin", pe care se obține o recoltă îmbelșugată fără arătură anuală. În locul arăturii de toamnă T. S. Malțev discuiește pămîntul la o adîncime de 7-8 centimetri, toamna face a doua dezmiriștire, primăvara organizează păstrarea umezelii prin boronire iar după apariția buruienilor anuale — discuirea și însămînțarea.

În ultimii 5 ani au fost însămînțate în acest colhoz fără arătură aproape 5 mii hectare pămînt. Recoltele obținute la grîul de primăvară pe astfel de ogoare au fost în anul 1950 de 20 pînă la 40 chintale la hectar, iar în anii secetoși care au urmat au fost: în anul 1951 — de la 12 pînă la 20 chintale, în 1952 de la 12,5 pînă la 20 chintale și în anul 1953 — de la 12 pînă la 22 chintale.

Experiența a arătat că pămîntul dens discuit la suprafață este capabil să acumuleze și să păstreze umiditatea la fel ca și solul arat. Procedîndu-se astfel, crește puterea plantelor, sporește rezistența lor la secetă.

În agrotehnica propusă de T. S. Malțev se acordă o deosebită atenție prelucrării pămîntului pentru grîul de primăvară. Prelucrarea pămîntului începe de obicei cu dezmiriștitul de toamnă la o adîncime de 7-8 centimetri și chiar mai mult cu plugurile cu discuri. La începutul primăverii se păstrează umiditatea prin grăpare; după apariția buruienilor solul este discuit.

La începutul lui iunie se efectuează o arătură adîncă cu pluguri fără cormane la o adîncime de 40-50 centimetri, se grăpează pămîntul. Pe terenurile năpădite de susai această prelucrare se efectuează atunci cînd apar la suprafață rozetele acestei buruieni; ele sînt distruse cu grapele de dezmiriștire cu discuri, iar după ploile de vară ogorul este grăpat pentru a se evita pierderea umidității. În august ogorul este arat din nou la aceeași adîncime, de-a curmezișul direcției primei arături.

Totuși, a doua prelucrare adîncă este necesară atunci, cînd se efectuează pentru prima dată pe cîmp adîncirea stratului arabil și curățirea radicală a solului de buruienile perene; în rotațiile succesive ale asolamentului este pe deplin suficientă o singură prelucrare adîncă la începutul verii.

Pregătirea pămîntului pentru însămînțarea cu grîu de primăvară constă în grăpatul timpuriu de primăvară. Prin aceasta se realizează păstrarea umidității. Într-un astfel de pămînt se acumulează mari rezerve de hrană minerală și de umiditate pentru plante. În primăvara anului 1953, de pildă, într-un strat de 70 de centimetri de pămînt arat cu pluguri fără cormane, cantitatea de apă a fost odată și jumătate mai mare decît cea pe care o conține pămîntul obișnuit.

La prelucrarea pămîntului, spune T. S. Malțev, noi nu cruțăm nici forțe, nici mijloace, știind că o bună îngrijire a pămîntului poate asigura o recoltă bogată în întreaga rotație a asolamentului.

În colhozul „Poruncile lui Lenin" 4000 hectare, adică peste 75 la sută din întreaga suprafață arabilă, au și trecut printr-o astfel de prelucrare adîncă.

Grîul semănat în pămînt prelucrat adînc formează un sistem radicular puternic care pătrunde la adîncime. Această masă de rădăcini se descompune treptat în sol deoarece după recoltarea grîului nu se efectuează o arătură adîncă ci numai o dezmiriștire. Rădăcinile culturii a doua de pe pămîntul dezmiriștit sporesc și mai mult cantitatea rămășițelor organice din sol.

Prelucrarea adîncă fără cormane a pămîntului și prelucrările la suprafață pentru culturile următoare reprezintă un sistem bine chibzuit de lichidare a îmburuienării ogoarelor. Semințele de buruieni risipite la suprafața ogorului nu sînt îngropate adînc în timpul efectuării arăturii obișnuite ci sînt îngropate în stratul superficial afînat al solului, unde germinează și apoi sînt nimicite. Prin prelucrările adînci ale pămîntului în timp de un an, ogoarele se curăță complet de buruienile perene care dau lăstari din rădăcină, cum este, de pildă, susaiul.

Lupta împotriva buruienilor anuale, în special împotriva obsigăi în perioada de primăvară, înainte de însămînțarea culturilor de primăvară are o mare importanță. Dacă solul este năpădit de buruieni anuale prelucrarea de dinaintea însămînțărilor este efectuată după germinația lor în masă. Prin urmare, pe diferite soluri însămînțarea culturilor de primăvară se efectuează în diferite termene.

La propunerea lui T. S. Malțev în toate colhozurile și sovhozurile regiunii Kurgansk a fost creat un fond de semințe de grîu de primăvară de 2 categorii, care se coace tîrziu și care se coace devreme, ceea ce permite să se aleagă pentru fiecare sector de pămînt cele mai bune termene agrotehnice de însămînțare.

Munca lui T. S. Malțev este un exemplu strălucit de îmbinare organică a științei cu practica, de folosire a experienței agriculturii locale și de adîncă analiză a acestei experiențe de pe pozițiile științei agronomice înaintate.

Agrotehnica elaborată de el este nu numai un nou sistem de prelucrare a solului — în ea există trăsăturile unui nou sistem de agricultură, ale unui complex de măsuri agronomice, care au drept scop refacerea și ridicarea fertilității solului.

Este interesant faptul că în ciuda majorării cheltuelilor prin prelucrarea pămîntului adînc, prețul de cost al cerealelor cultivate pe acest teren este mai redus decît al celor cultivate pe un teren obișnuit.

Datorită faptului că în anii următori aratul, în sistemul de prelucrare al lui T. S. Malțev se va înlocui cu discuirea, prețul de cost al cerealelor se va reduce și mai mult.

În colhozurile și sovhozurile regiunii Kurgansk și ale altor regiuni din Siberia și de dincolo de Ural este folosită tot mai larg, cu fiecare an, agrotehnica lui T. S. Malțev. Aceasta permite să se ridice cu mult productivitatea. Astfel, în ultimii 5 ani, în regiunea Kurgansk recolta totală de cereale a sporit de 2 ori, iar colhozurile și sovhozurile regiunii s-au situat în privința productivității culturilor de cereale, pe unul din primele locuri din regiunile de dincolo de Ural și din Siberia.

Consfătuirea unională pentru studierea și popularizarea metodelor de lucru ale lui T. S. Malțev, care a avut loc la mijlocul lui august a adoptat o hotărîre cu privire la introducerea pe scară largă a metodelor de prelucrare a pămîntului elaborate de stațiunea experimentală din Șadrinski, nu numai în Siberia ci și în partea europeană a U.R.S.S. și în Kazahstan, ținîndu-se seama de particularitățile condițiilor locale.

(Din „Komsomolskaia Pravda" Nr. 223/1954)

ÎN ÎNTÎMPINAREA MARELUI OCTOMBRIE

U. R. S. S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

In cinstea celei de a 37-a aniversări a Revoluției din Octombrie, în satele sovietice se vor aprinde, ca și în anii trecuți, luminile a zeci de noi centrale electrice. Vor fi alimentate cu energie electrică noi sute de sate, colhozuri, stațiuni de mașini și tractoare și sovhozuri din Kuban, din ținutul Stavropol, din regiunile Leningrad, Orel și din alte regiuni ale R.S.F.S.R., Gruziei, Ucrainei și R.S.S. Moldovenești.

Pentru prima oară se va aprinde lumina electrică în casele țărănești din satul Iurceni din R.S.S. Moldovenească. Cu 20 de ani în urmă, acesta a fost un sat din cele mai sărace. In prezent, în satul Iurceni există un colhoz bogat care realizează anual venituri de milioane ruble. Aceasta îi permite să-și extindă tot mai mult gospodăria, să introducă lumină electrică și să instaleze radiodifuzoare în casele țăranilor, în clădirile gospodărești.

In cinstea sărbătorii vor fi puse în funcțiune două noi centrale electrice în regiunile de munte ale Gruziei. S-au construit hidrocentrale pe rîurile Hando și Biketi. Ele vor alimenta cu energie cîteva sate de la munte, vor ajuta colhoznicii să mecanizeze tunsul oilor și multe alte munci.

Puterea centralelor electrice și substanțiilor sătești din U.R.S.S. este în prezent de șapte ori mai mare decît înainte de război. Multe mii de colhozuri folosesc energia electrică. Numărul lor crește an de an. In colhozuri funcționează zeci de mii de motoare electrice. Ele pun în funcțiune peste 400 tipuri de mașini și aparate. Intr-o serie de raioane sînt folosite pe ogoare tractoare electrice.

R. P. Polonă

VARȘOVIA 4 (Agerpres). — P. A. P. transmite:

Din diferite orașe și centre populate ale Republicii Populare Polone sosesc știri despre succesele obținute de oamenii muncii în întrecerea socialistă desfășurată în cinstea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Intîmpinînd sărbătoarea, metalurgiștii, minerii, constructorii de mașini, textiliștii dau produse peste plan.

Industria carboniferă polonă a depășit considerabil planul de extracție a cărbunelui pe luna octombrie. Minerii țării au extras luna trecută 300.000 tone cărbune peste plan. Aproximativ 60 mine carbonifere au depășit planul de producție pe octombrie. In prezent, minerii de la numeroase mine au organizat schimburi de onoare în cinstea sărbătorii. Colectivul de la mina fruntașă „Gottwald" și-a luat angajamentul ca pînă la 7 Noiembrie să extragă 500 tone cărbune peste plan.

La 330 întreprinderi industriale din Silezia inferioară, peste 50.000 muncitori s-au avîntat în întrecerea socialistă în cinstea Marelui Octombrie. Numai colectivul de la uzina cocsochimică „Boleslaw cel viteaz" și-a propus să producă peste plan 330 tone cocs de calitate superioară. Sute de tone de oțel peste plan vor livra pînă la sărbătoare metalurgiștii de la uzinele „Pokui", „Bobrek", „Kosciuszko". Dobîndesc de asemenea succese de seamă fabricile textile din Lodz.

R. P. Bulgaria

SOFIA 4 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite:

Oamenii muncii bulgari întîmpină cu un deosebit avînt cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. In cinstea aniversării, zeci de întreprinderi îndeplinesc înainte de termen planurile lor de producție. Combinatul chimic „Stalin" din orașul Dimitrovgrad — uzină fruntașă a industriei chimice bulgare — a îndeplinit cu 114 la sută planul pe luna octombrie. Colectivul combinatului a îndeplinit înainte de termen cel de al doilea plan cincinal în ceea ce privește producția îngrășămintelor azotoase. Au îndeplinit înainte de termen planul anual fabrica „Zebra" din apropierea orașului Sofia, combinatul pentru fabricarea conservelor „Slavianka" din orașul Burgas și o serie de alte întreprinderi.

Decorarea unui grup de diplomați din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Printr-un decret emis la 30 octombrie 1954, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat un grup de diplomați din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu ordine și medalii ale U.R.S.S. pentru anii serviți și muncă ireproșabilă.

Printre cei decorați sînt: V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; A. I. Vîșinski, A. A. Gromîko, primi locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; V. A. Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; S. P. Kozîrov, M. A. Kostîlev, V. S. Semenov, S. K. Țarapkin, N. T. Fedorenko, membri ai colegiului Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; ambasadorii extraordinari și plenipotențiari ai U.R.S.S.: în S.U.A. — G. N. Zarubin; în Marea Britanie — I. A. Malik; în Franța — S. A. Vinogradov; în Republica Democrată Germană — G. M. Pușkin; în Italia — A. E. Bogomolov; în Republica Democrată Vietnam — A. A. Lavriscev; în Iran — A. I. Lavrentiev; în Turcia — B. F. Podțerob; în Finlanda — V. Z. Lebedev; în Republica Populară Democrată Coreeană — S. P. Suzdalev; directori, șefi de departamente și funcționari ai Ministerului: K. V. Novikov, A. A. Soldatov, G. T. Zaițev, A. A. Arutiunian, A. P. Vlasov, V. M. Hvostov, G. I. Tunkin, E. D. Kiselev, G. M. Golovkin, N. S. Jerebțov, E. A. Adamov și alții. În total au fost decorate 140 persoane cu ordine și 224 persoane cu medalii.

La 3 noiembrie, la Kremlin, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a înmînat ordine și medalii ale U.R.S.S. unui numeros grup de diplomați care se află la Moscova.

În numele celor decorați, A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a adresat guvernului cuvinte de mulțumire. „Sîntem mîndri, a spus el, că guvernul ne-a încredințat nouă, diplomaților sovietici, un sector de răspundere pentru apărarea intereselor patriei noastre în relațiile cu celelalte state. Încredințăm guvernul nostru că, drept răspuns la înaltele distincții, diplomații sovietici își vor consacra și de acum înainte toate forțele și întreaga lor experiență pentru îndeplinirea sarcinilor de răspundere care stau în fața lor pentru apărarea intereselor în domeniul politicii externe ale Uniunii Sovietice, care luptă în mod consecvent pentru menținerea păcii în întreaga lume.

Înmînînd ordinele și medaliile, K. E. Voroșilov a felicitat călduros pe fiecare din cei decorați și adresîndu-li-se a spus că diplomații îndeplinesc sarcini importante și de răspundere — ei reprezintă interesele statului sovietic în domeniul relațiilor externe. Diplomaților li se acordă o deosebită încredere și li se încredințează o mare răspundere. K. E. Voroșilov a subliniat că guvernul sovietic duce în mod neabătut o politică îndreptată spre întărirea păcii și securității popoarelor.

Această politică este aprobată și sprijinită cu înflăcărare de milioane de oameni din toate țările lumii și numai acela care detestă ideile coexistenței pașnice a popoarelor — bazată pe principiile menținerii independenței fiecărei țări și ale respectării drepturilor ei suverane, care sînt interesați ca lumea să fie menținută într-o stare de nesiguranță și neliniște — încearcă să zădărnicească eforturile Uniunii Sovietice și ale altor țări, îndreptate spre crearea securității colective și întărirea colaborării între toate statele.

Diplomația noastră este însuși adevărul, sinceritatea și cinstea în relații cu celelalte state; activitatea noastră diplomatică se bizuie pe politica consecventă de pace a guvernului sovietic. De aceea, tot ce este cinstit în lume are încredere în noi și glasul nostru răsună cu o adevărată autoritate. K. E. Voroșilov a spus că diplomaților li se cer nu numai cunoștințe vaste și o adevărată artă, ci și stăpînire de sine bolșevică, pentru ca în actualele condiții complexe să poată aplica cu pricepere principiile Statului Sovietic cu privire la coexistența pașnică a tuturor popoarelor.

— Nu voi greși, a spus K. E. Voroșilov, dacă îmi voi exprima convingerea că diplomații sovietici vor fi și de acum înainte promotori demni ai politicii externe a guvernului sovietic, politică ce are drept scop lupta pentru pace în întreaga lume.

K. E. Voroșilov a felicitat pe decorați pentru înaltele distincții primite și cu prilejul apropiatei sărbători — cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — urîndu-le succese continue în activitatea lor diplomatică complexă, de cinste.

Pedeapsa cea mai aspră criminalului de război hitlerist Kolb

BERLIN 4 (Agerpres). — Comitetul luptătorilor antifasciști din rezistență din R.D. Germană a adresat opiniei publice mondiale o declarație în care cere condamnarea fostului ofițer S.S. Kolb, fost conducător al lagărului de concentrare hitlerist Sachsenhausen de lîngă Berlin, al cărui proces se judecă actualmente la Nurnberg. Kolb a condus personal asasinarea a zeci de mii de deținuți din acest lagăr, prizonieri de război aparținînd armatelor aliate precum și deținuți antifasciști civili germani și străini. El este vinovat de asemenea de moartea a peste 100.000 deținuți — cetățeni a 47 de națiuni — care au pierit din cauza condițiilor groaznice și a tratamentului inuman din acest lagăr hitlerist.

Atrăgînd atenția asupra faptului că autoritățile vest-germane, care pînă acum i-au lăsat lui Kolb deplina libertate, intenționează să-l achite violînd astfel legile internaționale care prevăd pedepsirea aspră a celor vinovați de asasinate în masă, Comitetul luptătorilor antifasciști din rezistență cere opiniei publice mondiale să împiedice achitarea acestui criminal.

Măsuri teroriste în Iran

TEHERAN 4 (Agerpres). — Reînceperea activității de exploatare a petrolului iranian de către monopolurile petrolifere din Occident a coincis în întreaga țară cu un adevărat val de teroare singeroasă deslănțuită de autoritățile guvernului pro-american al generalului Zahedi împotriva elementelor democrate care și-au manifestat puternic împotrivirea față de politica actualului regim.

Recent a avut loc la Teheran execuția unui grup de 10 ofițeri din armata iraniană, condamnați pentru „activitate contrară intereselor statului", iar în momentul de față alte 22 de persoane, condamnate la moarte pentru aceeași „vină", își așteaptă execuția, cererile lor de grațiere fiind respinse de Curtea supremă.

Agenția France Presse relatează că la decretele prezentate parlamentului cu privire la interzicerea activității partidelor și grupurilor politice progresiste și la instituirea pedepsei cu moartea pentru simpla apartenență la Partidul popular iranian, s-a adăugat un decret prin care este instaurată starea de asediu pe cuprinsul întregii regiuni petrolifere.

Regimul de teroare instaurat de guvernul iranian în regiunea petroliferă odată cu reînceperea lucrărilor de extragere a petrolului se explică prin nesiguranța autorităților față de creșterea nestăvilită a împotrivirii maselor populare. În special în regiunea Abadan — important centru muncitoresc unde se află cele mai mari rafinării de petrol din lume — împotrivirea muncitorilor este atît de puternică încît guvernul a propus parlamentului un decret prin care simpla apartenență la Partidul popular și în general orice activitate care ar putea fi interpretată „contrarie intereselor statului" (adică a regimului Zahedi — N.R.) este pedepsită cu moartea.

Opoziție împotriva politicii lui Adenauer în cercuri burgheze vest-germane

BONN 4 (Agerpres). — La întoarcerea lui Adenauer din Statele Unite, criza politică de la Bonn, provocată de acordurile încheiate la Paris și în special de acordul cu privire la Saar, departe de a fi rezolvată, continuă să se agraveze.

Agenția Associated Press subliniază că „la întoarcerea sa la Bonn, Adenauer se va afla în fața celei mai grave crize politice din cariera sa".

Într-adevăr, după cum arată ziarele în momentul de față nici un partid politic de la Bonn (nici măcar propriul său partid), nu aprobă în unanimitate politica lui Adenauer și acordurile de la Paris.

După ce partidul liber democrat a anunțat cu cîteva zile în urmă că, cu prilejul apropiatelor dezbateri parlamentare asupra hotărîrilor de la Paris, toți cei 47 deputați ai săi vor vota împotriva acordului cu privire la Saar, marți seara un alt partid de guvernămînt, partidul refugiaților, a adoptat o hotărîre similară.

Agenția United Press anunță că partidul refugiaților, cel de al treilea mare partid de coaliție, după partidul creștin-democrat și partidul liber democrat, a anunțat în mod oficial că cei 27 deputați ai săi în Bundestag vor vota împotriva acordului privitor la Saar.

United Press califică această hotărîre a partidului refugiaților drept „o nouă și grea înfrîngere pentru Adenauer".

—○—

Un alt politician vest-german a trecut în R. D. Germană

BERLIN 4 (Agerpres). A.D.N. transmite:

Gunther Sacher, în vîrstă de 31 ani, candidat al partidului refugiaților la alegerile din decembrie din Berlinul occidental, a trecut în R.D. Germană unde și-a exprimat dorința să se stabilească. Sacher era deputat în Landtag și șeful secției pentru problemele sociale într-una din organizațiile din Berlin ale acestui partid.

—○—

Delegație comercială bulgară la Belgrad

BELGRAD 4 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță ziarul „Politica", la Belgrad a sosit o delegație economică bulgară condusă de Branicev, șeful departamentului pentru acorduri comerciale din Ministerul Comerțului al Bulgariei. Delegația economică bulgară a luat legătură cu reprezentanți ai Camerei de Comerț exterior a Iugoslaviei în scopul încheierii unui acord de compensații și de tranzacții comerciale cu întreprinderile iugoslave.

—○—

Ședința Comisiei de frontieră bulgaro-iugoslavă

SOFIA 4 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite:

Comisia centrală mixtă de frontieră bulgaro-iugoslavă pentru anchetarea și preîntîmpinarea incidentelor de frontieră a ținut prima sa ședință în orașul Pirot (Iugoslavia) între 5 și 12 octombrie a.c.

În ședință au fost făcute comunicări privind măsurile luate de guvernele celor două țări în legătură cu aplicarea acordului cu privire la modul de anchetare și preîntîmpinare a incidentelor la frontiera bulgaro-iugoslavă, semnat la 22 aprilie 1954 la Sofia.

—○—

SCURTE ȘTIRI

★ La 3 noiembrie s-a deschis la Biblioteca publică „Saltîkov-Scedrin" din Leningrad o expoziție literară consacrată Republicii Populare Romîne. Această expoziție a fost organizată cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Aici sînt expuse lucrări ale Academiei R.P.R., ediții sovietice și romînești ale cărților lui Ion Luca Caragiale, Mihail Eminescu, Ion Slavici, Mihail Sadoveanu și ale altor autori.

★ Adunarea Națională Franceză a respins cererea organelor judiciare de a permite ca ele să intenteze un proces directorului ziarului „L'Humanité", Marcel Cachin, unul din cei mai vechi activiști ai Partidului Comunist Francez, pentru un articol publicat în 1952 în „L'Humanité". In acest articol Cachin a demascat mașinațiile unor trusturi capitaliste franceze.

★ Consiliul de Miniștri al R. P. Ungare a emis un decret ale cărui prevederi reprezintă un mare ajutor acordat consiliilor locale în vederea satisfacerii nevoilor sporite ale populației. Potrivit decretului, un anumit număr de întreprinderi industriale, de transport, comerciale, de construcții, diverse instituții culturale și de altă natură, precum și piețele care asigură satisfacerea nevoilor locale sînt puse sub autoritatea consiliilor. Aceste dispoziții se referă la aproximativ 7.000 de magazine, întreprinderi și instituții printre care toate farmaciile din capitală și județe, 641 mori, 2.767 cinematografe, peste 3.000 biblioteci municipale și comunale, 15 teatre, 59 muzee etc.

Mod de viață american

„Libertatea" de a fi terorizat

◇◇◇◇

Trei fotografii, trei documente grăitoare asupra faimoasei „democrații" americane. E ușor să organizezi alegeri, dar e mai greu să convingi popoarele că aceasta se numește democrație. Căci fascismul care cuprinde zi de zi mai multe sfere de activitate în S.U.A. spulberă orice iluzie asupra „democrației" americane pe care nu mai răgușesc să o laude crainicii vocii dolarului. Fotografiile alăturate aduc o nouă imagine asupra cruzimii cu care sînt reprimate grevele în S.U.A. Prima și a treia fotografie au fost publicate de revista germană „U.S.A. in Wort und Bild", iar fotografia a doua de revista reacționară americană „U. S. News and World Report" și reprezintă reprimarea cu brutalitate a unei greve la o uzină din Detroit.

◇◇◇◇

Alegerile pentru Congres în S. U. A.

Înfrîngerea partidului republican

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Conform unor date neoficiale, în urma alegerilor care au avut loc la 2 noiembrie pentru Congresul S.U.A., al celei de a 84-a legislaturi, mandatele în Camera Reprezentanților se repartizează astfel: democrații — 232 și republicanii — 203, iar în Senat, democrații — 48 și republicanii — 47.

Senatorul independent Morse din partea statului Oregon, care și-a păstrat vechiul mandat în Senat, a declarat reprezentanților presei că va vota împreună cu democrații.

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit unor date incomplete, republicanii au suferit cea mai mare înfrîngere în state industriale ca New York, Pennsylvania, Michigan, Connecticut și New-Jersey, unde din cauza șomajului larg răspîndit și creșterii neîncetate a prețurilor, situația muncitorilor se înrăutățește. În statul Pennsylvania, unde în regiunea metalurgică Pittsburg și regiunile carbonifere ale statului continuă să șomeze sute de mii de muncitori, republicanii au suferit pentru prima dată în ultimii 20 de ani o înfrîngere în alegerile pentru postul de guvernator. În statul New York republicanii au fost înfrînți în alegerile pentru postul de guvernator pentru prima dată în ultimii 12 ani. În statele Noii Anglii, unde șomajul este deosebit de puternic, în centrele industriei textile, a pielăriei și în alte centre industriale, republicanii au suferit de asemenea mari pierderi.

Atrage atenția înfrîngerea suferită în alegerile pentru senat în statul Michigan de Ferguson, președintele Comitetului politic al partidului republican, care în timpul alegerilor s-a bucurat de sprijinul special al președintelui Eisenhower. „Înfrîngerea lui Ferguson, relatează agenția Associated Press, este tipică pentru curentele care au adus democraților victoria în alegerile pentru senat în statele Kentucky și Nevada..."

Presa străină despre cauzele înfrîngerii partidului republican

WASHINGTON 4 (Agerpres). — Înfrîngerea suferită de partidul republican în alegerile pentru Congres, este amplu comentată de presa americană și vest-europeană. În legătură cu aceasta Thomas Marshall, comentatorul Buletinului de știri al Casei Albe, scrie: „Votul trebuie considerat ca cel mai bun indiciu asupra sentimentelor alegătorilor și ca un verdict național valabil asupra administrației republicane".

Alegătorii americani au fost frămîntați în egală măsură de gravele probleme interne provocate de declinul economic din S.U.A. și de problemele păcii și războiului.

Revista „United States News and World Report" recunoștea recent: „există de asemenea teamă față de pericolul izbucnirii unui nou război". Această teamă provocată de politica agresivă a actualului guvern a cîntărit și ea în pierderea de voturi înregistrate de partidul republican.

Ziarul francez „Le Monde", referindu-se la problemele de ordin intern care au determinat eșecul partidului republican, scrie că din 1952 pînă în momentul de față, fondul de salarii în S.U.A. a scăzut cu 3.300.000.000 dolari". Potrivit datelor Ministerului Muncii, șomajul lovește 132 regiuni din cele 149 ale țării. În decurs de un an, numărul șomerilor a crescut cu 1.900.000. În numeroase ramuri industriale, producția a atins nivelul cel mai scăzut din perioada postbelică. Astfel metalurgia și siderurgia lucrează cu 65 la sută din capacitatea lor.

Situația fermierilor americani nu este nici ea mai strălucită. „Le Monde" arată că în decurs de patru ani, prețurile produselor agricole plătite producătorilor au scăzut cu 20 la sută, deși prețurile plătite de consumatori au crescut atingînd un nivel record. Anul acesta, fermierii vor primi pentru produsele lor cu 2.300.000.000 dolari mai puțin decît în 1952, sumă ce va îngroșa beneficiile marilor trusturi de alimente care exploatează în egală măsură pe fermieri și pe consumatorii de la orașe.

În același timp, poporul american a asistat la creșterea nemaipomenită a veniturilor trusturilor americane, singurele beneficiare ale politicii administrației republicane. „Guvernul de milionari", așa cum este denumită administrația republicană, a folosit toate mijloacele pentru a permite grupurilor monopoliste care l-au adus la putere realizarea unor beneficii uriașe și înghițirea rapidă a micilor întreprinderi.

Presa americană caută totodată să scoată în evidență faptul că între cele două partide nu există nici o deosebire principială și că ele vor continua să colaboreze, așa cum au făcut și în trecut, în problemele esențiale de politică internă și externă.

Astfel, comentatorul agenției „Associated Press" scrie: „În ciuda cîștigurilor electorale ale democraților, guvernul Eisenhower se bizuie pe sprijinul celor două partide pentru a obține aprobarea de către noul Congres a programului lor de politică externă".

La rîndul lui, ziarul „Christian Science Monitor" subliniază că rezultatele alegerilor nu vor avea nici o influență asupra viitoarei politici externe a S.U.A.

Din viața și lupta tineretului de peste hotare

Revista italiană de tineret „Avanguardia" publică o serie de scrisori primite de la tineri italieni, scrisori care ilustrează situația grea în care se găsește tineretul din Italia ca urmare a politicii reacționare și antidemocratice a guvernului americanizat Scelba-Saragat.

„Locuiesc în localitatea Albinea (Reggio Emilia) — scrie tînărul muncitor agricol Claudio Venturi. Aici majoritatea tinerilor lucrează în medie între 15 și 16 ore pe zi. Dar salariul pe care îl primim pentru această muncă nu ne ajunge nici pentru a ne putea cumpăra o haină decentă. Un mare număr de tineri părăsesc satul în speranța că vor putea găsi la oraș o muncă mai omenească. Printre cei care părăsesc satul sînt și nenumărate tinere, care se duc la oraș unde, în cel mai fericit caz, reușesc să intre servitoare".

Despre situația grea a tineretului italian, pradă șomajului și mizeriei, vorbește și scrisoarea tînărului Tullio Pregnolato, *care demască pălăvrăgeala demagogică a presei guvernamentale cu privire la „libertatea" tineretului în Italia. „Familia noastră este formată din zece persoane. Dintre aceștia, tatăl meu, mama mea, cei trei frați mai mari și cu mine sîntem cu toții șomeri. Dealtfel, aproape toți tinerii din orașul nostru sînt șomeri; nu exagerez deloc atunci cînd spun că pot fi numărați pe degete tinerii care au de lucru. În aceste condiții pot eu spune că sînt liber atunci cînd îmi lipsește pîinea și n-am o haină pe mine?"*

★ Tinerii italieni despre viața lor ★ 200.000 tineri șomeri în Germania occidentală

Despre același lucru vorbește și scrisoarea tînărului Peppino Mangiapane din Furnari: „Tinerii din fabricile din orașul nostru au „libertatea" să lucreze 12 ore pe zi pentru un salariu de mizerie, dar le este interzis, sub amenințarea cu concedierea, de a se înscrie în organizații progresiste de tineret sau în sindicate".

În ceea ce privește posibilitățile de a face sport, acestea sînt aproape inexistente pentru tinerii italieni. Iată ce scrie în acest sens tînărul Orfeo Capuzzi din Padua: „Sînt un pasionat amator de sport. Dar din cele două săli de gimnastică, foarte vechi și acestea, care existau în orașul nostru, una a fost transformată în magazie de lemne și cărbuni iar cealaltă a fost transformată în cazarmă. În realitate, tinerii muncitori din Italia nu pot face nici un fel de sport".

★

La un miting ținut la Bielefeld în octombrie, s-a arătat că aproape 200.000 de tineri germani nu au adăpost și sînt șomeri.

Iar într-un alt raport prezentat la Congresul Uniunii Sindicatelor din Germania occidentală, s-a arătat care sînt urmările exploatării tineretului muncitor vestgerman asupra sănătății lui. În 1953, 11,2% dintre tineri și 23,7% dintre tinere nu au avut concedii de odihnă. În agricultură și silvicultură, 89,7% dintre tinerii muncitori și 92,5% dintre tinerele muncitoare sînt siliți să muncească mai mult de 48 ore pe săptămînă.

În Baden Württemberg, din 12.000 ucenici, 27,9% muncesc pînă la 54 ore pe săptămînă, iar 12,3% pînă la 59 ore.

Una din urmările acestei situații ca și a educației americanizate este creșterea criminalității în rîndurile tineretului. Astfel săptămînalul german „RHEINISCHER MERKUR" relatează că în ultimii 20 ani criminalitatea în rîndurile tineretului din Germania occidentală a sporit cu 87%.

Cele mai frecvente sînt cazurile de furt, jaf, șantaj, crimele sexuale și incendierile cu premeditare. Crimele sexuale au sporit cu 162% în perioada 1946-1950. În Bavaria, care se află în zona de ocupație americană, furturile, crimele sexuale și incendierile cu premeditare s-au dublat față de 1947.

„Rheinischer Merkur" scrie că „raportul oficiului federal pentru problemele criminalității" pe anul 1953, arată că în special tinerii sînt cei care fură explozive, muniții și arme. 25% din tinerii infractori sînt incendiatori, 20% sînt hoți de biciclete, 10% sînt hoți și șantajiști. Această situație dovedește condițiile grele de viață și mizeria socială.

C. Datcu (C.C.A) și Dinamo continuă să conducă în cupa „7 Noiembrie"

De la km. 6 al șoselii București-Oltenița, cicliștii participanți la cupa „7 Noiembrie" au luat ieri startul în jurul orei 12.30 pentru parcurgerea etapei a IV-a București-Oltenița-București. Pe o distanță de 115 km. — cît a măsurat această etapă — cicliștii s-au întrecut bărbătește.

Traseul etapei de ieri a fost ales pe șoseaua Oltenița. Pornind în bloc, cicliștii au continuat să rămînă astfel aproape pe întreaga distanță. Se poate spune că etapa s-a caracterizat printr-o luptă strînsă în pluton. Rare au fost încercările de evadare și aproape toate fără succes. Mircea Stan (Fl. Roșie), reușește la trecerea prin Comuna Frumușani să conducă plutonul cu un avans de 100—200 m. Cîtva timp mai tîrziu se găsesc în fruntea plutonului Munteanu, Capră și Martie Ștefănescu. La intrarea în Oltenița, Martie sparge iar plutonul prinde și pe ceilalți fugari. La întoarcerea din Oltenița în fruntea plutonului se găsesc: Vasilescu, Hora urmați îndeaproape de pluton. Viteza cu care se pedalează oscilează în jurul a 40 km. pe oră. In apropierea comunei Curcani, din pluton evadează G. Moiceanu C.P.C.S. care se distanțează ușor. El rămîne la conducerea plutonului 15—20 km. Apoi este ajuns de plutonul care începe ușor să se dezlineze fără însă a se fărîmița.

Și de această dată sprintul final a hotărît pe învingător. Spre deosebire de celelalte etape însă acesta a fost un sprint mai lung și firește mai greu. Cîștigătorul lui a fost I. Hora sosind astfel primul în București. El a parcurs distanța în 3 h 16' 43" (timp cu bonificație). Pe locul II s-a clasat N. Vasilescu cu 3 h 16' 58" (timp cu bonificație), iar pe locul III C. Șandru cu 3 h 17' 15".

După această etapă primele locuri în clasamentul general individual sînt ocupate de: 1. C. Datcu (C.C.A. I) 12h 22'. 2. C. Șandru (Flamura Roșie) 12 h 22' 21". 3. N. Vasilescu (Dinamo) 12 h 22' 23".

Primele trei locuri în clasamentul general pe echipe:

1. Dinamo 37 h 8' 35". 2. C.C.A. I 37 h 8' 50". 3. Flamura Roșie 37 h 14' 58".

SPECTACOLE

VINERI 5 NOIEMBRIE 1954

TEATRE: **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina; **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Ultima oră; **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Fata fără zestre; **Tineretului:** Drumul soarelui; **Municipal:** Vassa Jeleznova; **Studioul Actorului de film „C. Nottara":** Familia; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Mașenka; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Vinovați fără vină; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Să cînte muzica (în sala din Calea Victoriei); **Teatrul „Țăndărică":** Artiștii pădurii (ora 10, în sala din B-dul Dinicu Golescu), Gîscănelul (ora 10) și Umor pe sfori (ora 20, în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu:** Descoperire misterioasă; **Republica, București, Înfrățirea între popoare, Volga, Libertății:** Răsare soarele (Nepoții gornistului — seria a II-a); **Maxim Gorki, Lumina, Vasile Roaită:** Cu Marincea... e ceva, Printre marinarii noștri, Oameni de pe valea Bistriței, Fluerașul fermecat; **Elena Pavel:** Tinerețea lui Maxim; **Timpuri Noi:** Colhozul V. I. Lenin, Piscul prieteniei, Aventurile unui pinguin; **Alex. Popov, M. Eminescu:** Inimă tînără; **8 Martie:** Spre cer; **Gh. Doja, 1 Mai:** Școala curajului; **Cultural:** Colț alb; **Constantin David:** Cînd trandafirul înflorește; **Unirea:** Republica Populară Romînă și filmul de desen animat „Marinică"; **Tineretului:** Mitrea Cocor; **Victoria:** Săptămîna filmului spectacol; **Alex. Sahia:** Destinul Marinei Vlasenko; **Flacăra:** În sat la noi; **T. Vladimirescu:** Ruslan și Ludmila; **Aurel Vlaicu:** Agentul secret; **Munca:** Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușakov seria a II-a); **Arta, Ilie Pintilie:** Aleko, Frații Liu; **Popular:** Poemul dragostei; **Miorița:** Profesorul de dans; **Moșilor, 23 August:** Prieteni credincioși; **Donca Simo:** Echipa de pe strada noastră; **8 Mai, Boleslaw Bierut:** Inima noastră; **N. Bălcescu:** Agentul nr. 13; **Rahova:** Sevastopol km. 4; **Olga Bancic:** Vinovați fără vină.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.